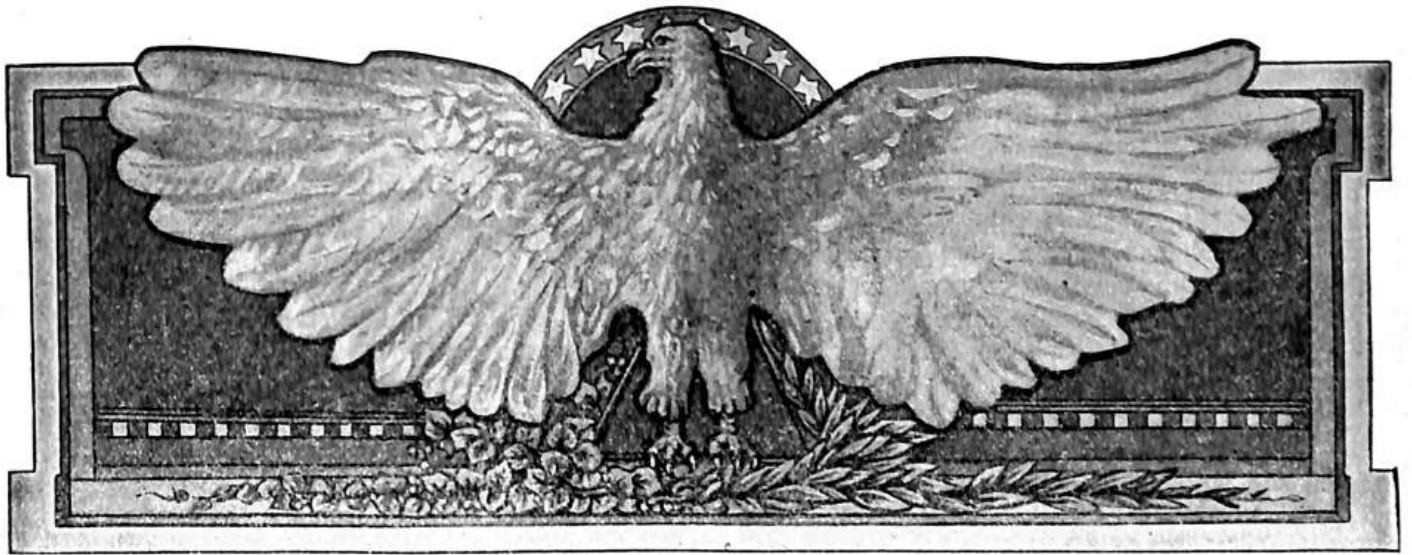

SOKOL AMERICKÝ

ROČNÍK XXXX

CHICAGO, ILL., 15. BŘEZNA 1918.

ČÍSLO 3

PSANCI,

Památce Šourkově, pochovaného v místech
antické Hellady.

VYŠTVÁNÍ . . .
Cesta nás vedla za Českými Bratry,
jen v nitru jsme nesli českého kvítí trs:
Víru, naději v příští.
Tak naše síly tříští,
když odvrhneme klatý, vnucovaný prs:
Syn musí do mrazu od oteu vatry.

Kolik nás odešlo v truchlé dálavy,
z nichž návratu není jak za amnestie?
Jak vítali jsme víchor,
kdy skryl se každíčký tvor?!
Vzpřímení, hrdí, byt' vůkol hrom, blesk bije,
my zřeli v dáli paprsek pálavý.

Byla nás hrstka, jako zrní v písku,
však jediný jen nás vedl vznešený cíl,
a třeba v ústraní kde nikdo netušil,
kde člověk jako bludná ovce zakusil,
my kladli svobody své kámen v půdu, v jíl,
svou krví spájeli bez slávy, zisku.

My jsme se bili jako král pouští sám,
my věnovali co bylo v našich silách.
Vy živí, spějte dál až do slovanské Prahy,
zvěstujte našim záhy,
že jak staří Atheňané v Thermopylách
tu ležíme, an osud tak kázal nám!

Jaroslav Polcar.

REDAKČNÍ ÚVAHY.

“Těm prvním čest!” Tak nás napadlo, když v myšlenkách vzpomínali jsme si těch začátků hrozného boje, jenž dnes zuří na všech frontách. Vzpomínali jsme mimoděk těch dobrých lidí českých, již s jiskrou v oku poukazovali českým vojínům za mobilizace v Čechách, na Moravě a ve Slezsku co jejich jest povinností, vzpoměli jsme těch plačících matek, žen a děv loučících se s drahými svými i vzpoměli jak se ty šiky celé českých hochů předávaly v

Srbsku, Karpatech a jinde a jak zejména byli to naši Sokolové, z nichž mnohé znali jsme z pláně letenské. V nešťastném Srbsku jsme se sešli, odtamtud navázali styky s našimi v Paříži a ve Švýcařích, zakládali jednoty za osvobození staré vlasti, kdežto Paříž již vysílala své české a slovenské legionáře na bitevní čáru. A byli právě tito první junáci, jako ti junáci čeští v Srbsku se vzdávající, již první zárodek a jakési pevnější jádro kladli těm šikům nynějším

českého a slovenského odboje i řad našeho vlastního vojska. Ano, pamatujeme se, jak psalo se nám z Francie vynikajícími našinci, že byli oni i rodiny jejich internováni, že byl proti nim předsudek dosti silný a nebýti těch Sokolů, těch legionářů, kdo ví, jak by bylo s mnohými našinci dopadlo vůbec. Konečně se všem uvolnilo a Francie národ náš jako přátele své uznala a mezi tím co srdce české a mysl slovenská v Srbsku počaly se chápati, počalo se rozuměti těm "Švabom z Česka" i tím prostým srbským sedlákem, pohlíželi mnozí již od samých začátků k té české Americe, jež byla téměř na všech větších místech manifestovala a ve všech srdcích svých lidí dobrých roznítala tužby za demokracii a volnost i malých národů a ovšem hlavně národa československého i jeho svobodu. V Paříži, a všude jinde v zahraničí, kde jen se dalo, cesty se upravily a národa našeho snahy začaly propagovati dříve ještě, nežli "poctili návštěvou svou" Paříž naše mnohé veličiny, jež vždy v první řadě se dotazovaly: "A kdo mi co za to dá, budu-li se engažovat do takové práce? Národnost, přesvědčení, čest, svědomí — co mi to vynese?" Tak píše nám vynikající činovník sokolství, aneb příživníctvím celou řadu a nám se zdá, že v rozhorlení šlechetném sraziti byste chtěli i zde tak mnohou ruku, nataženou k cynickému kupčení s city nejvzácnějšími a hnusem zhořkla by ta volná mysl vaše . . .

Tak nějak divně se to čte v českém listu, jenž stále nám za vzor kladl a mnohokrát velikého Armena, svobodáře a řečníka Mangasariana, když najednou se vyčítá jistému klubu české mládeže kdesi v Pennsylvanii, že sebral na ubohé a trpící Armény ze spárů tureckých unklé několik dollarů i poslal Americkému Červenému Kříži do dotyčného fondu. Nám zdá se, že každý trpící a nešťastný člověk jest jen člověk a zase člověk! Jak by bylo vypadalo, aby na příklad Americký Červený Kříž, jenž poskytuje pomoci své příteli i nepříteli, v nemocnicích, trpícím, zmrzačeným, a všem lidem bez rozdílu, vdovám a sirotám, aby takovou a podobnou pomoc některým ubožákům odepřel, protože náhodou nenarodili se v Americe. Omluva, že máme sami dosti svých zástojů, různé vlastní potřeby české atd. byla by tak nejpapná, jako kdybychom my lékaři nechtěli poskytnouti pomoci první zraněnému nepříteli, aneb nějakému tomu nešťastníku protože jiného jest plemene. O lékaři tvrdí se v takém případě, že nejprve musí být člověkem, dobrá a což ti mnozí naši lidé jiní, ti již to své lidství mohou a smí dělití, nějak rozlišovati a podobně? Pochybujeme, a proto jen za v čas varujeme dotyčné kruhy, aby takovéto přestřelky nikdy a nikde nedovolovaly, protože by se nám jako americkým občanům v době přítomné v poměru našem ku Červenému Kříži šeredně mohlo vyplatit.

Jak veškeré okolnosti tomu nasvědčují potrvá válka ještě trochu déle, nežli mnohým pacifistům bude asi vhod. Spojené Státy a všichni spojenci

musí nevyhnutelně napnouti všechny síly, aby věrolomnost Německa, jež roztáhlo se i na Rus v přímém porušení mezinárodních zákonů mírových, ztrestaly i zajistily opravdový mír celému demokratickému světu a všem národům vůbec. A kdyby oběti byly sebe větší, kdyby trvati mělo ještě leta panovačnost Německa a vojenských junkerů musí býti zdrceny, poněvač nelze přece předpokládati, že by jen hrubá síla měla panovati všude tam, kde bylo porozumění pro volnost a svobodu lidu veškerého, kde přáli si svobodných států a demokratických. Rozumný demokratismus neboří násilně staré, ale buduje nové na starých, věky zpevněných základech a tak má býti i s naším novým, volným československým státem, svobodným a demokratickým ve svém vnitřním ústrojí, stejně spravedlivý ke všemu lidu jeho obyvajícímu, popřávající svobodný národní rozvoj národnostem a to v také formě, aby v ohledu správním i hospodářském spolu s jinými národy platným činitelem byl střední Evropy. Veliké jsou zmatky na Rusi, že člověk se v tom chaosu ani nevyzná, avšak to vše dnes již nikterak nevyváží poměry na všech druhých frontách. Pokud nás se týče nesmíme za žádných okolností ztráceti naděje, ale bít se a znovu bít, neboť známo přec, že národ, který chce žít, v němž každý jednotlivce ví, že všechno jeho konání, všechna jeho práce a všechny jeho snahy jsou složkou života celého národa a podmínkou zabezpečení jeho budoucnosti — neumírá. Spolu se spojení nasaditi musíme vše jak na dobro nové, tak i volnost staré vlasti. Každý z nás musí býti silný a zdravý, samostatný a sebevědomý, poctivý a obětavý ve prospěch svého národa, který tolik vytrpěl za svou lásku k svobodě a trpí i v této těžké době velice. Máme po ruce zvěsti ze srdce Paříže, pokud se týče postupu i věci naší, máme zvěsti i z jiných míst, ba i z Ukrajiny, kde tolik našich hochů dobrovolců a třeba někdy jsme přímo zoufati chtěli nad osudem, nezdarem a různých nedostatecích, přece jen, třeba malí, těšíme se, že uhájíme v koncích všude a za každých okolností čestné místo národa československého i mezi národy ostatními a velikými.

Mezi tím co my v jednotách našich promlouváme o návrhu T. J. S. v New Yorku na odložení a zjednodušení sjezdu (a zdůrazňujeme, že dítí se tak má v jednotách pouze, podle znění stanov našich, protože Župy celkem pečují v první řadě o jednoty jim svěřené a záležitosti více méně místního rázu) hotoví se D. A. Sokol v ústředí svém ku sjezdu, jenž odbýváti se má ve dnech 4., 5. až 6. května v New Yorku. S jednotou tou, jakž známo spojení jsme pouze po stránce technické i nadějeme se, že konečně najde se cesta, abychom v opravách svých stanov, jakož i D. A. S. učinili kroky, aby to naše spojení bylo silnější a úplné. Jestli nám kraj nebyl na závađu, pakli zásady volné a ony na zlepšení lidské společnosti, zásady sociální jednoty D. A. S. měly by vaditi pak věru, že těžko bychom honositi se mohli nějakou pokrokovostí. Vzájemné styky našich v New Yorku s členy a členkami D. A. S. jsou

dnes již toho druhu, že na úplné sblížení a spojení s naší Obeí Sokolskou pomýšleti lze, aniž by v době přítomné a vážné naprosto, pokud věci české se týče, musela si ta či ona strana nějak zadati. A mluvili se o československém státu, osvobození našich bratří doma i bratří Slováků snad mohli bychom se sejítí také i se Slováky "na můstku pravého Sokolství". Že tu a tam jsou všeliké přívažky, nějaký ten zastaralý cop předsudku a podobně, to by nás nikterak nemělo zastavovati na cestě ku postupu jednotnému. Řekne se snad: "Co bychom měli z takového zřízení společného, takové větší Obee Sokolské? Platíme, až se ohýbáme a k čemu a nač? Ale stesk podobný namnoze vychází od lidí, kteří sami ničeho nedělají a vidouce ubohost vlastních jednot, pouze naříkají, třeba zůstávalo nesporně na kolik by mohlo býti zlepšení v tisku našem společném, na kolik po stránce technické více by se vykonalo, co v hodnotě členstva by se získalo a na záchranu našeho dorostu i mládeže u větší míře podnikati mohlo, nemluvě ani o zvýšení národní a vlastenecké úrovně v době, kdy na příště sotva na větší proud vystěhovalecký počítati lze a pokud pokrokovosti, svobodomyšlnosti a vštěpování zásad volných se týče mnohé za zvýšené činnosti získati by se dalo. Na dráhy mluvků Sokolstvo nezvrátí žádné heslo prázdné; žádný posměch jizlivý nezatlačí pak voj náš spojený na cestu "opráveň lidstva" —, kteří — sami sebe oprávniti nedovedli.

Jsou i v Německu ještě lidé, ještě není na štěstí každý Němec otrokem Kaisera, každá německá duše zaprodána bídnému militarismu a choutkám pangermánským. Na důkaz toho stůžž zde obsah oběžníku, jakž rozdáván byl podle svědectví Dr. Davida Starr Jordana na mnoha místech v Němečích, nežli policie zakročila a rozšiřování zakázala pod přísnými tresty. Tak píše se tu: "Kdy nadejde mír? Až Německo bude hotovo, bude naň připraveno a doba ta není daleká! Nadejde tehdy až Německo se z války této dostatečně poučí, až shledá, že hlas Evropy nemůže býti umlčen drzostí a násilím. Hodina míru udeří až Německo více nebude poslouchati těch, kdož válku tuto dělají i zaviňují; až chauvinism a militarism, jež válku tuto způsobily budou zahanbeny a nenáviděny . . . Před našimi udatnými činy, armády Napoleona se sevrkají a čeho jsme tím vlastně získali? Před třemi lety celý svět ležel u našich nohou, cizinci z každé země přicházeli do našich měst — všude byl Němec vítán. A nyní na celém světě jsme nenáviděni a opovrhováni. Na čele našem lpí prokletí a znamení Kaina. Lidé se nám vyhýbají po ulicích. Jazyk náš se zakazuje . . . Déle již následovati nesmíme! Požadujeme vládu zastoupením lidu. Odsuzujeme jako šílenou soustavu vládní, jež soustředí veškeru moc v ruku jediného člověka, jenž může býti, jako my, posedlý slavomamem a domýšlivostí. My přejeme si, abychom zaujali místa po boku volných národů celého světa. (Připsáno císaři přímo). Stojíš tu v plném zbroji před světem celým jako bůh války.

Ty a Tvůj nehodný syn posíláte hrdinné muže na smrt, do plamenu aneb aby utonuli v záplavě bídy, co zatím vy sami veškerého nebezpečí se chráníte. Mír nadejde až německý lid se probudí ze sna svého." — Tot' druh Němců, jimž ustanovení Kaisera z "boží milosti" jest nesmyslem a jeho snahy anathemou. Tot' jest právě lid toho druhu v Němečích s jakým president náš Wilson rád by se dostal do styku, aby mu označil co jest jeho povinnost za účelem vlastního osvobození ze spárů největšího krvežíznivce světa, vládce jeho.

V některých jednotách našich vyvinuli evičitelové a evičitelky chvályhodnou činnost i prodávají mládeži jím svěřené ve školách tělocvičných válečné známky úsporné. — Thrift stamps — Mělo by se tak dítí ve všech jednotách a ve všech odborech. Sestry naše v tom ohledu pak mohou rozvinouti činnost silnější, protože jim se tak snadno neodepře. Jet' třeba si uvědomiti, že ta naše nová vlast peněz potřebuje, aby mohla potříti velikého nepřítele společného, to jest Němčíka. Potřeby našeho vojska jsou veliké, zásobování jeho a spojenců stojí miliony a my co doma zůstali nechceme přece, aby těm, již za nás obětují vše i životy své, na něčem scházelo vůbec. Ostatně my i jako Čechové a Slováci máme v tom ohledu ještě větší povinnosti jiných, protože vojska naše americká jdou v boj i za naši věc, za tu naši domovinu a její osvobození.

Někteří, pravíme výslovně jen někteří, naši vojáckové v těch kterých leženích čili "campech" dostali najednou "studené nožičky" a následek toho byl, že po několika měsíčním výcviku, vojáckování a parádování v uniformě Strýčka Sama najednou se oetli opět mezi námi chlubíce se listinou, na níž slovy velikými napsáno bylo: "Honorary discharge". A co nyní řekneme na štěstí netýká se našich hochů, dobrovolníků, bratří z jednot našich. — Takovéto "čestné propuštění z armády" však z blízka vypadá poněkud jinak. V "campu" totiž z nenadání a na rozkaz z Washingtonu velící důstojník, plukovník, aneb major před šikem vyvolal si všechny ty, již za "enemy aliens" se považují a narodili se v Rakousko-Uhersku a v jiných zemích nepřátelských. Podle našeho žádný z našich lidí na takovouto výzvu z řady vystupovat neměl a jestli měl již prvý list občanský teprve ne. Hlásiti se jako "alien enemy" jako Čech aneb Slovák jest čin naprosto nečestný v době této pak zvláště a za poměrů se vyvinuvších na osvobození vlasti naší tím hanebnější čím vhodnější byla by přihláška, že narodili jsme se v samostatném kdys království českém, čili v zemi, které králem náhodou jest císař rakouský. A tu na vysvětlení stačilo mimo to ještě tak malé poukázání na peníze stříbrné i papírové, rakouské koruny, kde stojí psáno zcela zřejmě, že Karel jest císař rakouský i král uherský a český, jako byl nešťastný jeho předchůdce František Josef, čili náš starý Procházka. Věříme, že v jednotlivých případech neznalost naší historie, našich poměrů a dát zeměpisných mnohé

zavinily, že někteří důstojníci Američané o těch "Bohemians" mnoho neznali, ale i tomu se dalo snadno čelit, když takový náš voják stál klidně na svém i prohlásil, že jest ochoten nasadit život svůj a krev svou za tuto novou svoji vlast a třeba že měl pouze prvý list, že chce dobrovolně jít v boj proti nepříteli Spojených Států. Sokolové, kteří se takto hlásili, kteří jednoduše na vojně zůstatí chtěli u vědomí na se vzatých povinností jsou na svých místech a podle ujištění dotyčného odboru vládního a tajemníka války, jakož i za přičinění se bratra našeho kongresníka A. J. Sabatha doufáme pevně, že naskytne se jim příležitost, jako těm mnohým bratrům našim již ve Francii se nalezajícím, aby znovu a znovu dokázali co jest Čech udatný a statečný, co Sokol a jak dovede se bít!

VĚRNĚ A STÁLE.

Po konferencích krajských výborů Českého Národního Sdružení, jakž v našem Chicagu se odbyly nutno znovu nasadit všechny páky, soustřediti činnost svou a rozdělit práci tak, aby co nejvíce prospělo se věci československé, aby v boji za svobodu staré vlasti naši nikde ani chvilku nebylo stanutí žádného. Že smutné jsou někdy zvěsti z bojišť evropských? Co na tom, my vzhůru musíme nésti hlavy své a jako Sokolové volati jen stále: "Ku předu!" Že začasť se té práce naší sokolské přehlíží? Necht' se přehlíží, vždyt' nám staré heslo ještě trvá: "Ni zisk, ni slávu" a my dobře věduce, že "v práci a vědění jest naše spasení" musíme poznovu dokázati, že vytrvalost a důvěra jsou mocnými podporami pevné vůle. Umění čekati jest to nejtěžší, jemuž se lidé musí učiti, ale nese zlaté ovoce. Ovšem ne čekání se založenými rukama, ale naplňování let úsilím, prací, přičiněním a houževnatostí. Přítomná doba v tom ohledu zoceliti nás má a s nadějemi v lepší budoucnost, kdož můžeme vstupujmež do československých šiků naší armády, ochotni k obětem na statcích i krvi, kdežto všude kde jako dobrovolci jsme pod prapory spojenců, aneb naší veliké republiky, snažme se všemožně, aby o národu našem a tužbách jeho šířili jsme známost, nejen na papíře, ale statečností svou a skutky, jež dokazovaly by, že z národa jsme starých Husitů. Skutky, jež na první pohled ukázaly by Sokola, čili člena organizace, jež dnes i na bojištích a ve všech koutech světa má zvuk dobrý i znakem jest junáků opravdových. Ti pak, kdož doma jsou, aneb na "pole slávy" dostati se nemohou, necht' tvoří armádu naši v týlu, necht' pomáhají ze všech sil a v každém oboru, jen aby těm našim v řadách na ničem nescházelo, aby ukázalo se jim, že se na ně vzpomíná, že i doma se pracuje a hlavně, že o všechny jejich drahé z důstitek jest postaráno . . .

Nutno si uvědomiti, že síla vůle jest prvotní silou ve člověku a není vyšší síly, která by ji mohla stvořit a z toho tedy ohledu přikročiti nutno k rozmachu ještě většímu, abychom dosáhli mety kýžené.

Pamatujme si, že lidé železné vůle táhnou za sebou vše jako vír vodní a jsou-li cíle poctivé, tužby šlechetné, zdalíž není na nás v prvé řadě, aby takých virů silných v národě našem, lidu našem bylo co nejvíce . . .

To znamená, že "Věrně a stále" postupovati máme u věci naší a bratří slovenských, že nikde vymykati se nesmíme povinností na se vzatým a na paměti majíce zničení byrokracie i odvčkkého našeho nepřítel musíme pomahati jak zde naší nové vlasti, tak i tam, kde všude uplatniti se můžeme. Skláněti šíj nehodno bylo by Sokolů, těch lidí utužených, již znají, že pevná vůle jest podporou statečného ducha a nadšení, že musí plát v pracovně učence i v poli válečném, má-li se docíliti něčeho velkého, vznešeného. Ovšem pouhé obtíže nedělají ještě člověka velikým; ony jsou jen brusem jeho charakteru, mírou jeho vůle; nesnáze, protivenství, utrpení a běda válečná střidati se musí s klidem, zdarem a spokojeností jako sluneční svit s temnými mraky; tot' běh života, jeho kázeň a řád.

A protože o spokojenosti mluvíti dnes nelze, necht' již si Němec hraje na jakýkoli nástroj mírový, musíme zařiditi se tak, abychom i v šiku našem vydrželi nápor osudu a okolností doby přítomné co největší a při tom učinili vše co na prospěch by bylo těch, kdož se za nás bijí . . .

Již minule jsme naznačili, že třeba v prvé řadě pečovat hlavně i o zdravotní stav těch našich dobrovolců, stav myslí jejich a nadšení pro svatou naši věc, o jejich sebemenší potřeby i věnovati náležitou pozornost těm jejich, již doma zůstali, jich drahým, jakož i připravit se na doby příští, kdy snad mnohý z těch dobrých našich hochů vrátí se zmrzačen, chorý aneb jinak zlem války postížený. Nač zavíratí oči před faktem. Budou jich celé řady, ba mnozí najdou klid naprostý v zemích neznámých a budou tu pak jejich pozůstalí, vdovy, sirotky a p. Za tím účelem bude třeba soustředění sil, bude třeba sil výkonných a zkušených v práci humaní, jež vedle akce politické dovedly by čeliti úspěšně těm a podobným novým požadavkům, které nutně příští doba přinese. Pouhé takové malicherné hraní si na podporu zde a zase onde nestačí, protože u věci tak vážného rázu bude nutno postupovati soustavně a účinně. Zbytečné tříštění sil, zakládání brzy takové a za chvíli zase makové organizace pomocné, společků podpůrných a klubů všelikých honosících se jmény zvučnými i hloupými to jsou pouhé, nicotné a malicherné pokusy. Bude třeba zasáhnouti hloub, upřímně si pověditi co vše třeba v ústředí a jak nutno práci zaokrouhliti a spojením se všech činitelů vésti k úspěšnému, soustavnému postupu. A protože není krásší práce, jako ona jménem humanity, není vděčnější činnosti jako ona pomocná, nechápeme proč bychom nemohli se držeti toho co již se v tom ohledu na nejvyš osvědčilo, proč bychom nemohli soustřediti tuto činnost naši a pomoc zorganizovanou v tělese již velikém, známém po celém slovenském světě a skutky svými dokázavším svoji oprávněnost na existenci i vydatnost činnosti, již blahorečí na tisíce a tisíce lidí českých, slovenských a

slovanských, čili jednoduše lidí bez rozdílů vůbec. Jest organizace, která pracuje pilně, klidně a prostince bez jakéhokoli hluku zvláštního, jest organizace, kde síly sokolské zvláště se uplatnily poctivě a svědomitě a to již od samého počátku války, ba jest organizace z níž nynější naše Č. N. S. bylo vzalo vzniku svého i nejsilnější opory. Mínilme Česko-slovanský Pomocný Výbor, sídlem v Chicagu, Ill. S tím mělo by býti dohody vzájemné již i proto, že má vlastní svůj charter a v přímém jest spojení i s Americkým Červeným Křížem. Co to znamená netřeba snad zvláště zdůrazňovati, řekneme-li, že tak lecos ze skladišť tohoto i ústředí a odboček poskytnuto bylo na odporučením Pomocného Výboru i těm našim a bratřím slovanským, kde nejméně se snad čekalo. Do tohoto tělesa po slíbené úmluvě měla by se přenéstí veškerá soustředěná činnost pomocná, ba co více i odtud znovu mohlo by vzniknouti hnutí, aby pomohlo se bratřím našim v československé armádě v Cognacu ve Francii, po stránce zabezpečení stavu zdravotního všech jedinečů po čas evičební a napotom až naši budou v boji i pokud náležitě péče zkušené lékařské i ranhojičské se týče, moderní a na jiných frontách již zapracované, čili organizace kolegů lékařů, ranhojičů, specialistů a družin ošetrovatelských z řad zajatců, dobrovolců z Ruska, Francie a co hlavního z naší české Ameriky. Máme po ruce doklady, že v tom ohledu mnohé vykonati se musí. A kdo že má konati? Zajisté my a všichni ti, již v práci toho druhu vykazati se mohou bohatými zkušenostmi v poli, i v týlu. A to bez odporu jest náš Pomocný Výbor Českoslovanský, jenž za pomoci Amerického Červeného Kříže ví nejlépe jak se postupuje a jaké očekávati lze výsledky tam, kde ošetření, pomoc a povzbuzení dostává se slovem mateřského jazyka a kde výsledky lepší, jak operativní, tak i všechny druhé, spíše se zjednávají, když okolí trpících náležitě přispůsobeno jest požadavkům českým, slovanským a p. a dle toho veškerá hygiena okolí i osobní jedinečů se zavádí spolu s náležitou a vhodnou výživou naší české kuchyně, jež vyniká bohatostí lehounkých a vhodných pokrmů, jež sebezjednodušší lépe chutnají a na vlastní výživu více působí, jen když víme jak zaonačiti. A co dalších a jiných ještě bodů dalo by se uvéstí z takové a podobné činnosti organizované, soustředěné a soustavné? A jaké musely by pak býti výsledky?

Že bylo by nad síly naše? Že není zdrojů vhodných hmotných a jiných? Jen slaboch takto mohl by se vymlouvatí. "Šlapu po nemožnosti," pravil Pitt, potomní lord Chatham. "Nemožno?" zvolal Mirabeau. "Ani nevypustím z úst tohoto hloupého slova."

Jen chtít, vůli mít a dílo muselo by se povéstí, jako již na počátku války se povedlo vyslanou družinou naší sokolskou do ubohého bratrského Srbska. A z těch co jsou ještě tu, ještě každý věrně a stále slouží věci naší a všem věcem dobrým . . . O pokusu nějakém nelze mluvití dnes, jako zbytečné výmluvy. že zatím pomocné akce takové ještě netřeba, že mezi zajatci snad, dobrovolci jest i několik lékařů, medi-

ků a podobně, že stačí háčkovati, šítí prádlo a jiné opatřovati zatím drobnůstky, co na veliké věci a důležitá opatření by se zapomínalo. Tolik považovali jsme za svou povinnost pověditi si znovu na těchto místech a to v době, kdy o tisíce a tisíce životů našich lidí se bude jednati, kdy tisíce a tisíce jiných zachraňovati lze i mnohemu zlu předcházeti . . .

Tož tedy věrně a stále pro nás, pro věc naši a všech nás **budoucně** zdravé a silné, všech těch našich možnou záchranu i povzbuzení . . .

K OTÁZCE SJEZDU SOK. OBCE V AMERICE.

V minulém čísle "Sok. Amer." byl uveřejněn návrh new-yorského Sokola na odložení ustanoveného sjezdu S. O. v měsíci srpnu v Clevelandu. Návrh ten odporučený zároveň Výkon. Výborem S. O. v A. byl předložen jednotám k odhlasování do 60 dnů. Ač snad již v mnohých jednotách bylo o návrhu tom definitivně rozhodnuto, přec k objasnění pozvedáme svého hlasu a mnoha jiných proti němu z důvodů následujících:

Neuznáváme podstatné a hlavní příčiny, proč by sjezd neměl býti konán! Důvod new-yorské jednoty, že by tím ušetřeno bylo mnoho peněz, kterých by snad spíše mělo býti použito v zájmu naší osvobozovací akce není tak pádným, aby vyvážil potřebu a naléhavost sjezdu. Proč na př. Čes. Národní Sdružení, jež vede politickou akci za samostatnost československou a sbírá k tomu finanční prostředky ze všech stran, odhodlalo se ku nákladnému vydání na obeslání konference clevelandské minulého roku a na sjezd chicažský v minulém měsíci? Proč nepoužilo přímo peněz takto (marně?) vydaných raději na politickou akci a nerozřešilo mnohé ty návrhy, plány a tužby cestou písemní v odbočkách a krajských výborech? Protože a to jediné proto, že vidělo nezbytnou toho potřebu, aby všichni zodpovědní pracovníci sešli se ku důležité poradě, jež svými výsledky převážila finanční náklad s tím spojený. To, co vykonalo se v družném shromáždění uvědomělých mužů a žen v několika dnech, toho by se cestou písemní nebylo docílilo snad ani za dva roky při známé naší těžkopádnosti, povrchnosti a dochvilnosti u vyřizování naléhavých potřeb, při rozštěpenosti návrhů a náhledů širšího členstva. A právě výsledky tohoto sjezdu Národ. Sdružení ponese dnes stonásobné úroky z kapitálu věnovaného.

Rovněž i my z těchže důvodů, sledující budoucí prospěch spojeného Sokolstva v Americe, nemůžeme jinak, než hájiti oprávněnost a nevyhnutelnou potřebu sjezdu našeho bez ohledu na spojené s tím vydání, neboť jedině na pevných a zdravých základech spojené Sokolstvo americké může býti zárukou svorné spolupráce, na níž Čes. Nár. Sdružení bude moci se opřítí v pomoci morální i hmotné za osvobozovací akci národa našeho. Akci této však nepomůže trvale, co dnes okamžitě dáme, jako spíše to, co budeme schopni i nadále věrně plniti, a krví i statky svými podporovati a tak zajistiti trva-

lý důchod pro boj náš společný! A toho lze docílit jedině svornou shodou všech upřímných, myšlenec sokolské oddaných pracovníků na příštím sjezdu. Shoda vůdčích a zodpovědných činitelů zaručuje svorný postup veškerého podřízeného členstva, jež výkonnost na bedra jejich ukládá. Tak bylo, jest a bude vždy! Poznání se vzájemné a sblížení osobní na společném poli pracovním vykonává stokrát více, než-li všechny umělé styky cestou písemní.

Jestliže v dnešní pohnutlivé době káže nám nutná toho potřeba šetřiti s každým centem, tu jest oprávněným jedině hlas, aby sjezd, má-li přinést to, co od něho si slibujeme, byl vymezen jen na nejnужnější dobu bez všech zbytečných radovánek, slavností, banketů a výletů, jak se dříve bylo dělo. Delegáti, jedoucí na sjezd, musí míti to vědomí, že jedou ku práci plodné, kdy nutno využitkovati každé minuty na prospěch Sokolstva a jeho celku, a ne že jedou pro vyrazení svoje na výlet, kde snad dle libosti si mohou nerušeně vyhoditi jak se patří z kopejtky někde za větrem.

Pracovní výbory musí přijíti na sjezd s hotovou věcí, vše předem upraveno, promyšleno tak, aby hladce mohlo býti schváleno, aneb případně doplněno, a ne snad roditi teprve na sjezdu neslané a nemastné návrhy, jež často bývají pak podnětem nechutných a rozvláčených debat, aneb dokonce svárů. Na sjezdu není místa k planému mlácení prázdné slámy, aniž ku "krasořečnění" až do ochraptění, nýbrž ku tiché, účinné práci, jak toho důstojnost a potřeba našeho celku pro doby budoucí žádá. Klidně, rozvážně, bez ohledu na osobnosti, nutno zde pracovati pro dobro celku s vědomím, že ne pro dnes pouze, ale pro velké naše cíle vše se upravuje a buduje, aby opět ti, kdož po nás přijdou a práci za nás převezmou, mohli na pevných základech stavbu naši dle potřeby a poměrů rozšířiti a zvýšiti. Nejsou-li hned od počátku základy svědomité a pevně zbudovány, tu byla práce nicotná, marná a při větším rozmachu nutno pak stavěti znova, jak z praktického života máme toho leckdes smutné zkušenosti.

Naše velká Obec Sokolská, tak jak dnes se jeví, spočívá na pískových základech, prozatímní stanovy její byly na rychlo takřka slepeny a vykazují tolik nesrovnalostí a nedostatků pro výkonnou moc její, že bude nutno provésti důkladný řez, aby vyhovovaly potřebám našeho celku, aby sloužily svou jasností a logičností jako přesné vodítko pro vyměření práce a povinnosti podřízených složek Sok. Obce.

Tak Župám musí býti dána větší moc a právo u výkonnosti, aby ovládaly snáze své podřízené jednoty a odbory, aby mohly sloužiti naléhavým potřebám jejich, aby organizační úprava Žup zjednotila práci a zodpovědnost Výk. Výboru Obce a tak předešlo se opomíjení autority župní, jak dosud se děje a jednoty obrací se ve všech svých záležitostech přímo na Obec. K tomu ovšem musí býti hranice Žup rozděleny a upraveny pro praktické a přirozené styky jednot sružených. Organi-

sační zřízení sokolské jest demokratické a jako takové vyplývá z praktického rozčlankování podřízených jednotek ve skupiny samostatné, jež tvoří pevnou vazbu pak celku povšechného. Dnešní zřízení však neodpovídá tomuto duchu, nechat' máme mnohé silné jednoty a při tom silnou Obec finančně, ale při tom také slabé, chudé Župy, a to jest důsledkem zastaralého režimu, jenž jak olověný cop tíží hlavy naše. Tento olověný cop nutno dnes utnouti, aby Sokolstvo volněji mohlo hlavu pozvednouti ku pronikavější práci své!

A následkem dnešního zřízení tento nedostatek moci a tím schopnosti ku samostatnému tvoření jeví se ještě citelněji na našich pracovních odborech jako jsou technický a vzdělávací. Jsou prostě závislími na svém ústředí a proto není divu, že práce vázne, že tvořivost a podnikavost jejich je ochromena tou neblahou závislostí, čímž se stává a to zcela přirozeně, že mnohým opravdu snahivým pracovníkům odnímá se chut' ku práci, když ruce jsou vázány na úkor potřeb místních.

Čeho třeba na sjezdu vedle toho také důkladně promysleti a rozřešiti jest upravení otázky ženské v naší organizaci. Ten nejasný poměr ženských odborů vůči práci a povinnostem společným, kdy prozatímní stanovy Obce staví je jako samostatné jednoty, ač zřejmá je dosud jejich závislost ku místním jednotám mužským, přímo bije do očí! Technicky beze sporu jsou v podruží a samostatnost svojí vyjadřují jen tehdy, když se jedná o daň neb práci společnou. A z nedostatku uvědomění odepřítí povinnou daň národní, z hamiždných důvodů odepřítí spoluúčast na důležitém vystoupení jest jedna z těch vymožeností ženské samostatnosti v našem útvaru sokolském. Zde musí býti silně a přesně vymezena práva a povinnosti ženy v programu společném.

A což hlavní aparát, technické vedení, orgán to takřka nejdůležitější v tom našem složení? Dostí nejasnou kombinací, to jest utvořením Ústřed. Technického Odboru Svazu Slovanského Sokolstva v Americe, v němž vyjma naší Obce a Jednoty Dělnických Amer. Sokolů žádná jiná organizace slovanská není zastoupena, a tudíž název slovanskosti úplně odpadá, naše velká Obec nemá ve skutečnosti svého samostatného Technického Odboru. V témže zasedání titěž pracovníci jednají za Svaz neb Obec jak toho potřeba káže.

Finance ovládá Výk. Výbor Obce, ten vydání účtuje na úvěr Ústř. Techn. Odboru, čímž vzniká představa nejasného poměru, schází přesného rozdělení činnosti vlastní neb povšechné a tak se stává, že mnohé jednoty nevidí rozdílu mezi skutečnou akeí Výkon. Výboru Obce neb Ústř. Technického Odboru Svazu S. S. (Viz ve zprávě jednatele vydání V. V. za redakci a oproti tomu tytéž položky ve vydání Ú. T. O. S. S.)

Obec naše musí míti jednou pro vždy svůj samostatný Technický Odbor, v jednání a správě úplně od Ú. T. O. neodvislý, má-li sloužiti svědomitě našim zájmům! Řekli jsme již jedenkrát, že poměr naší Obce a Jednotou Děln. Amer. Sokolů je

nepřirozený, nezdravý a že jediné východiště z této spleti jest mužné prohlášení se Jednoty D. A. S. přímo ku české Obci. Pak teprve můžeme na základě dohody s ostatními slovanskými sdruženími sokolskými budovati Slovanský Svaz! Překážka dnes v cestě nestojí žádná a jsou tu jen pouhé zdánlivé rozpory, jež při pravém pochopení úkolů sokolských dají se snadno překlenouti a to tím spíše v dnešní době, kde i protivy se všude jinde vyrovnaly a pracuje se svorně za společným cílem bez ohledu na sociální, politické neb náboženské přesvědčení, jak toho naše osvobozovací akce plně žádá!

Jest mnoho a mnoho důležitých otázek ku rozřešení a proto z těchto naléhavých příčin musí býti sjezd, třeba jenom dvou neb třídní pořádků! Zástupci s přesnými instrukcemi a plnou mocí pověřeni mohou za dobu tu vykonati mnoho plodné práce pro další postup náš. Pamatujme, že chceme žít život zdravý v pronikavé práci na prospěch náš i národa našeho a že nutno v zájmu našem vlastním uložití hřivnu zlatou, aby nesla hojně úroky. A hřivna, již obětujeme na náš sjezd, nebude hřivnou hluboko do země zakopanou, nýbrž na dobrou jistotu uloženou — napřed zajistit naše řady, aby tím vydatněji prospěly národu! Sjezd necht' postaví pevné základy pro doby budoucí, v nichž kyne pro nás práce usilovná a tuhý za svobodu boj! Na zdar!

Jarka Košar.

NEZAVDĚČIL SE.

Přeložil T. V.

Filip Richard Davis byl pozván spolkem Křesťanských mladíků v Lake Geneva, Ill., k výroční konferenci, aby byl obrácen na víru a stal se opět křesťanem. Vyslechl mnohé svědectví a příklady s náhledy o náboženství, které se nesrovnávaly s jeho a když přišla řada na něho aby mluvil začal hned zdělovati co si myslí o náboženství. Byl v řeči přerušován a přezdíván mu. Někteří volali, aby byl vyhozen, jiní chtěli, aby byl vyslechnut. Mluvil takto: "Mým rozhodnutím je, že náboženství není nutným živlem naší existence. Víím, že nepotřebuji žádného náboženství, žádných božských vztahů, žádných dogmatických učení, žádných pověřených svátostí, žádných kněží, kazatelů neb slibů příštího světa, žádné hymny neb svátky, žádné fetyše, kostely, kůry, žádného Mojžíše, Krista neb svaté. Nepotřebuji žádných z těchto přívlasků víry a proto jsem zaujat proti náboženství.

Myslíte, že potřebujete náboženství? Nuže, mějte ho a využítujte ho. Já soudím o tom, že se vážete na tradice, legendy, báje a obrazotvornosti. Myslíte, že se podrobujete přání nekonečné bytosti — aspoň tak tvrdíte. Myslím, že jste výsledkem ideí, které vám byly v útlém mládí vštěpovány dobře míněnými, ale svedenými rodiči. Myslíte, že náboženství je částí vaší, to jest, že bylo vám vrozeno a proto, že je musíte zachovávat. Věřím, že náboženství je brzdou pokroku, vy pravíte, že umežňuje postup. Náš úsudek o tomto předmětu je protichůdný proto se nemůžeme shodnouti na tom, jaké naše stanovisko k náboženství má být. Ale vysvětlení toho proč náboženství je v této době, může pomoci vám k rozluštění jaké vaše stanovisko k různým vírám by mělo být.

Většina lidí věří jen proto, že si zvykla věřit. Děcko se narodí s myslí úplně čistou. Každý dojem je z venkova.

Napřed děcko jako opice napodobí pohyby a činy starších, a pak jako papoušek opakuje mluvená slova. Po mnoho roků dítě nemá myšlenky odvislé od učení starších, od nichž závisí se vším. Děcko ovšem má jisté pudy a není se třeba přiti o tom, že náboženství není jedním z nich, jako mluva není.

Náboženství a mluvení musí se učit. Židovské dítě učeno je jazyku a náboženství rodičů, děcko amerického nevěree je učeno angličtině a žádnému náboženství. Polské dítě učí se polsky mluvit a katolickému dítěti je vštěpováno katolické náboženství. Ta skutečnost, že protestantští rodičové učí své potomky protestantismu a jiní věřící nepochybně učí své děti svým věrám, dokazuje zřejmě, že náboženství není vrozeno, ale že každý je v něm vychováván. Atavistická zásada dědičnosti jistě by učinila možností, že katolické spojení mohlo by míti za následek protestantské děcko, to jest, že jeho vlohy, které zdědil po nějakém předkovi, by byly protestantské. Kdyby se něco podobného stalo, který katolík by pak nevěřil v atavism?

To ukazuje, že náboženství není nerozlučné v životě bytosti, neb je mu učeno a není částí nás. Že náboženství není nutným k docílení nějakých cenných účelů v životě možno viděti v tom, že největší mužové všech dob byli ti, kdo dodělali se úspěchu vzdor náboženství a ne pomocí jeho. Ve skutečnosti v mnohých případech náboženství bylo nejurputnějším nepřítelem s kterým velikáni museli zápasit, aby si zabezpečili úspěch. Socrates, Plato, Bruno, Galileo, Koperník, Haeckel, Haeckel, Paine, Spinoza, Buckle, Darwin, Goethe, Bentham, Ingersoll a tisíce jiných z každé třídy lidí, v každém věku, svědčí výmluvně o výroku mém, že náboženství nemá žádného zvláštního účelu v životě.

Jak jsem pravil dříve, dle nynějšího způsobu náboženské výchovy, která se může zdát být nutnou, náboženství je nám vnuceno v útlém mládí. Nepřestáváme se podrobovat tomu, čemu jsme učeni, protože je snažším věřit a být ušetřeni ran, než pochybovat a být vařeni v oleji pro beznábožství. A tak nabýváme náboženství jakož se usazuje na našich zubech — sledujeme ušlapanou cestičku nemající překážek. To, co chceme zdůraznit ve spojení s tímto je toto: náboženství nebudiž naším dětem vnucováno. Necht' dorostou a pak at' si vyberou náboženství jako si vyberou politickou stranu. Je-li náboženství nutné k jich duševnímu bytí, jako politika je pro občanský pokrok obce, pak každý občan si vybere tu formu náboženství, která se hodí jejich idealům a přesvědčením. Takový stav věci by znamenal, že církev a rodičové přestali by vnucovat náboženství na nejméně jedno pokolení. Byla by to zkouška kyselinou.

Kdyby se tak stalo, náboženství buď by se stalo živoucí a důležitou silou, nebo zemřelo by smrtí z kořene vytrženého plevele. Kdyby si lidé vybrali své náboženství se stejným uvažováním, logikou a opatrností, s jakou si vybírají své zaměstnání a řemeslo, náboženství stalo by se slavnou institucí; neb to co ob stojí zkoušku rozumu, zasluhuje si uznání.

Ale nyní, když slepý osud určuje výběr náboženství, když víra je podkladem náboženské víry, když pověra a bigoterie jsou učitelé theologie, když zjevené knihy a inkvisice postaví se proti intelektu a neodvislosti myšlení, když různí kněží a modlíci zastávají úřad učitele a kazatele, když církev pokouší se omeziti vliv školy a divadla, když nevěřící je mučen horlivými smolnicemi bigoterie a pravěrství, když vědětelní nesmí vyvracet náboženská dogmata nechtějí-li, aby přijmy jejich se ztenčily k jich škodě, kdy trpící Evropa, odsouzená k zničení, modlí se, prosí a dovolává se v znovuzřízení domovů, a je jí odpovídáno kulemi a ještě větším utrpením místo, aby bůh vyslyšel jejich prosby a zakročil. Když každý slib náboženství je porušen, když každý zázrak byl odhalen, když celé základy náboženství se rozpadávají a sesouvají se pod tlakem své neschopnosti, kdo jest zde ve vaší společnosti, který může vystoupit a říci: náboženství slouží dobře světu?"

SOKOL AMERICKÝ

ČASOPIS SOKOLSKÉ OBCE V AMERICE.

Published monthly by the NATIONAL PRINTING & PUB. CO., 2146—50 Blue Island Ave., Chicago, Ill.

Official Paper of the Sokol Union of America.

Vychází 15 každého měsíce v Chicagu, Illinois.

Pořadatel:

Dr. J. RUDIŠ. JIČIŇSKÝ, 1900 Blue Island Av., Chicago, Ill.

Editor:

Spoluredaktor:

JAROSLAV KOŠAŘ, 1928 So. 63rd Court, Berwyn, Ill.

SUBSCRIPTION \$1.00 per year
Předplatné \$1.00 ročně Do ciziny \$1.25

Kdo z Evropy zasílá předplatné mezinárodní poštovní poukázkou, zděl tak rovněž i výpravčímu listu našeho, aneb jednateři V. V. Předplatné, jakož i oznámky do listu přijímá jednatel Výkonného Výboru S. O. A., aneb ustanovení jednatelové zvláštní.

T. VONÁŠEK, 1647 So. St. Louis Ave., Chicago, Ill.

Redakce zodpovídá pouze za své vlastní práce. Příspěvky a dopisy do listu, články, ilustrace, návrhy k tématu a jiné musí býti v rukou pořadatele do 5. dne měsíce, v němž mají být uveřejněny a to ještě s výhradou, že práce pilnější a důležitější vždy mají přednost. Rukopisy se nevracají, a neschovávají děle nežli od čísla k číslu.

Přestěhování oznámí výpravčímu každý přesídlivší se bratr sám, a sice možno-li do posledního toho kterého měsíce, s podotknutím, ku které jednotě náleží. Nové, odstoupilé a vyloučené členy oznamuje tajemník aneb účetní jednot výpravčímu každý měsíc.

Tiskárna a výpravčí listu:

Národní Tiskárna, 2146—50 Blue Island Ave., Chicago, Ill.

VZDĚLÁVACÍ ODBOR.

NAUKA O ŘEČNICTVÍ.

(Dokončení.)

K této myšlenkové přípravě vnitřní těsně při řeči přiléhá i příprava formální, vnější. Sebe lepší člověk v špatném oděvu se ztrácí a neprotrpí. Tak tomu i při řeči. Špatný, nepečlivý její tvar zabijí i nejkrásnější myšlenku, nejoprávněnější věc.

Řečník musí mít správné představy a myšlenky a pak pro ně najde i správné výrazy. Musí vše zakládati na pravdě, a pak uvaruje se i vši nepřirozenosti a umělkovanosti. Musí ovládati rozum i cit, aby nepropadl nemístnému pathosu, sentimentalitě a nekritičnosti. Má mluvit v ustavičné představě, jak by na něj řeč působila, kdyby byl sám jejím posluchačem. Nesmí unavovat, nudit, nesmí své myšlenky rozšlapávat, ze široka rozvádět, netřeba mu vše uvést a citovat, co sám o věci ví. I to je přednost, dovede-li mnohé ze svého umění zamlčet a včas ukončiti. Tasemnicové řeči jsou jen postrachem. To vše znamená nutnost míry a omezení v řeči, — míra je právě zkouška řečníkova mistrovství. Vedle míry je nutná i přehlednost řeči, přesné logické spojování jejich základních článků, názornost probíraného předmětu. Obsažná, úměrná a přehledná řeč působí věci, ne slovy, podstatou, ne slovní bezduchou nádherou, svou ideovou náplní, jež je nejučinnějším poháněčem posluchačova zájmu. Tyrš při veřejném evičení Sokola pražského 26. března 1863 mluvil sotva deset minut, ale propověděl všechny základní myšlenky sokolské i získal ohromného úspěchu. Podobně Sladkovský při kladení základu Divadlu Národnímu, Julius Grégr při odhalení pomníku Havlíčkova v Kutné Hoře 1883. Bismark dostal v Rathenově 1849 mandát na tuto řeč: „Jsem odhodlán pracovat z celé síly pro vlast, nesouhlasíte-li, odstupuji, souhlasíte-li pak prosím o vaše hlasy!“

Řeč musí dbáti pečlivě i jazyka, jeho skladby, slohu, tvarů, pojmů, hlásek. Stati, které informují, musí míti sklad pozvolný, klidný, slova nenápadná, obvyklá, věty stručné referující. Moment unášivý žádá však slohového neklidu, vznětu, dramatického rozruchu, slov zvláštních, vzrušivých, útočných, vět různé dlouhých, zneklidněných, hlásek smyslově účinných, barevných, hudebních, tvárných. Obsah musí tu býti rozkazujícím činitelem, forma musí se mu zcela poddat. Řečník musí se tu podobati rozmyslnému architektu, jenž přesně ví, pro koho a pro co staví svou budovu. Různost věcí a formy pouhé řvání a povídání jejich nelad a protichůdnost účinn řeči by jen ubíjela a řečníka karikovala.

Protože látkou řečníckého umění je jazyk, jest třeba dobře znáti mluvnici a logiku řeči. Je mluvit řeči spisovnou, bez násilných cizích vazeb a pojmů zastaralých. Je vyloučiti z mluvy všechnu slovní dvojsmyslnost a nesrozumitelné slovní hříčky. Není vynechávat slova pro mne postrádatelná, ale pro duševní stav posluchačů a pro jeho pozvolnější postup myšlení a chápání nutná; podobně zase jest se varovati všeho slovního nadbytku, opakovaných výrazů, značících též pojem. Cizí slova je voliti jen v nejnutnějším případě a vždy tak, aby jim posluchač bezpečně rozuměl. Pověli cizí slovo něco názorněji, jasněji a stručněji než slovo domácí, je ho vždy užiti. Provincialismy nesrozumitelné je také vylučovati, naprosto pak vymítati slova triviální a vazby otřelé. Je užívati raději konkret než abstrakt a ni kdy nehromaditi výrazů těžkých, mnohoobsažných navzájem. Vývozy umělé, nesmyslné, rozčilené, hněvné, vášnivé je odmítati, zatemňují dorozumění, porušují harmonii mezi řečníkem a posluchačem. Silácké výrazy zpravidla vše řečníkovu poškodí.

Mnoho jest dbáti i barevnosti a hudebnosti řeči. Netouhiti v záplavě suchých, střízlivě šedých slov, ale míšiti v ně leckde výrazy básnicky ozdobné. Řečník měl by si svou řeč čisti, přednáseti, aby ten onen výraz kontroloval vlastním uchem dbal libozvuku a uvaroval se dissonancí. Neměl by nikdy hromaditi slova stejně významající nebo s týmiž samohláskami. Rytmus a takt řeči měl by se řídit obsahem i okolnostmi. Volba slov, jejich barva, hudba, tvar, architektura, tempo, důraz, takt — to je předpoklad evičeného, pilného a připraveného řečníka. Slova i věty nutno také správně řaditi a seřadovati, nepřetínat jejich častými vložkami, větami vedlejšími a neukončenými. Nezdařená sestava slov a vět rázem ničí účinn řeči a zatemní její myšlenku.

Řeč je nutno také oživovati a zpestřovati. Ironie, paradox, vtíp, sarkasmus, anekdota, historka, zvolání, řečnícká otázka, — to jsou okrasné pomůcky řeči, její obránci proti jednotvárnosti, suchosti a neživosti, hlavně tehdy nutné, jestliže řeč neillustuje obrazový doprovod, promítači skiop-tikon nebo recitace. Při nich je hojně dbáti místního rázu, náhodných okolností a nádechu.

Řeč je přednáseti z paměti, vtělovat ji v slova čerpaná přímo z duše, naplněné jejím předmětem, — ne z papíru, kde bytost řečníkova stává se otrokem písma a vzdaluje ho bezprostředního styku s posluchačstvem. Upírá-li řečník oči v oči obecnostva, měří pohledem účinn řeči, znamená souhlas a odpor, řídí je, až je cele ovládne. Úvod má býti povědlen tišeji, aby nastalo postupně naprosté ticho a pozornost byla upoutána. Přednes, síla hlasu, necht' jsou úměrný látce, její důležitosti i velikosti místa, na němž konány. Sílu hlasu je sesilovat i seslabovat, aby řeč nebyla monotónní, řeč občas přestávkou přerušovat, jde-li někdo neb ruší-li někdo, pomlčet, a pak znovu klidně, přirozeně začít a pokračovati pomalu, jakoby řečník mezi jednotlivými větami a myšlenkami nechával posluchači místo k pochybě nebo dotazu.

Řečník má mluvit vždy přirozeně, sokolsky, ne affektovaně a divadelně, příjemně, melodičky, aby se řeč libě po-

slouchala a sluchu huďebně dotýkala; má ji rytmovat střídavě, takt slova určovat takt myšlenky. Postoj řečníkův má býti také přirozený, vkusný, má jeviti duševní převahu a sebevládu, duševní zanícenost, ne titěrnost, malichernost a zbytečnou okázalost. Je klidně — ne však ztrnule — stát, posuňkovat málo a s mírou a noblessou. Posuňky hlavou a rukou necht' nikdy nedojdou hranice směšnosti.

Tyto zásady o niterní a vnější podstatě řeči platí především ovšem pro řeč připravenou. Jest jich však stejně přísně dbáti při řeči nepřipravené, improvizované, i při jejích obdobách, proslovu, promluvě, pohovoru.

Řeč improvizovaná má též postup, členění, touž formu. Líší se jen rychlým svým skladem, zvýšenou duševní činností, kde je nutno myslet na další, o čem bude hovořiti, i na to, co právě je promlouvat . . . řečník jakoby měl dvoji tvář . . . jednou hledí do obecnstva a mluví zvolna to, na co před chvílí druhou tvář do nitra hleděl, aby za okamžik to reprodukoval . . . Sestava řeči další děje se současně s promluvou, a to stěžuje reprodukei, jež musí zůstat maskovaně klidná a jakoby se pod maskou nedály dva pochody duševní, nýbrž jen jeden. Řeč improvizovaná, proslov i promluva náhlá, tato zdrobnělina, tato kostra, spádovější osnova řeči připravené, zachraňuje účín bezprostředním ražením představitel, pojmů, vět a slov, prvotní zmatek jejich ustu puje klidu, zápal nadšené a vzrušené osobnosti se stupňuje, vlastní náhlé vzrušení se přenáší snáze na posluchače, mluví se tu opravdu z duše do duše. Je to nejschopnější půda pro čin, — řeči francouzské revoluce, řeči k vojákům před náhlým útokem jako našich dobrovolců na Rusi, v Srbsku, v Americe a v legii ve Francii atd. proslovy a promluvy slavnostní, nečekané, poděkování na náhlá oslovení působí bezprostřední silou, svou nutností pravdou a upřímností, protože jsou výslednice bezprostředně vzrušeného a pudově vysloveného nitra.

K nim řadí se i proslovy ve funkci úřední. Jsou to senzení ústředí, výborová, župní, rozkazy a pokyny pro tu onu akci, vzpomínky, stavení zlořádu, loučení, vítání, řeči pohrobní, polemiky ražené potřebou chvíle, prodšené náladou okamžitou, ale vždy se vniterně cítěným příkazem uplatnění v malém postup řeči připravené a velké. Jsout' vlastně její zkratky, její zlomky, pojaté i tlumočené jejími zákony a ovšem hlavně i zásadou.

Řečnictví je naukou řečnickou jen opřeno a připravováno. Jen praxe tvoří vlastně řečníka a pak studium příkladů. Znenáhly postup, píle, evik, ustavičné obohacování vlastní duše, úmyslný její růst, bohatá náplň její myšleakami, představami, obrazy, její neklid, vzruch, touha po práci a činu, — to jsou nejslibnější záruky pro řečnictví. Kde je myšlenka silná, tam je i potřeba ji vyslovit: a pak k slovu není nikdy daleko, tu jest již půda pro ně zkyplena a zdatnost řečnická na obzoru. Je opravdu jen na nás, chceme-li pochopiti toto krásné tajemství, jehož užití je i pro nás i pro naše prostředí činitel úrodný a opravdu požehnaný.

Dr. Al. Pražák.

Jan Tesař:

VÝCHOVA DOROSTU.

Zabýváme se výchovou dorostu a máme míti určený cíl pro Ameriku, rovněž metodu jak si počínati. V srpnovém čísle jsem uvedl několik bodů jak využítkovati různé příležitosti, jež by zušlechťovaly duši naší mládeže.

My nedostačujeme v mnohém americké mládeži i kdyby jsme chtěli co nejvíce prospěti k jejímu dobru. Americká mládež nežije a nebude žiti našim českým duchem tak jako my přistěhovalci a nemůžeme toho žádat. Pak jak již dříve řečeno neoplýváme těmi pozemskými statky v takové míře, abychem potřeby naší mládeže zcela ukájeti mohli. A není toho třeba!

Tak jako vzdělaný Čech, který neměří své vzdělání dolarem, se nikdy neodnárodní a žije česky, také Američan třeba z české krve, bude žiti tou řečí, v které vzdělání nabyt, a to jest přirozeno a nemůže být jinak. Proto čeština u Američana i u toho nejlepšího Čechoameričana jest samovolně posunuta na místo druhé. My nemáme vzdělávacích ústavů, jako je nemají jiné národnosti v Americe (školy veřejné, koleje, atd.) Vzory sektářských škol nedostačují a musí učiti v angličtině. A kdyby bylo jinak? Co by to prospělo komu?

Naše české děti v Americe jsou a zůstanou Američany, a chtít z nich něco jiného jest nesmysl neproveditelný.

Co chceme vlastně?

Prostě: aby jsme co nejvíce oddálili zaniknutí české větve v Americe a ty naše řady vlastními generacemi doplňovali. My chceme raději srdce a rozum český, nežli tělo a jazyk. A toho jest nám možno docíliti u většiny mládeže nám svěřené.

Ješitnost a separátnost stranou! Kam chťi Školní Patronáty se svými dorostovými kluby? Nikam to nepřivedete i když deset procent se vám vydaří jest jen zbytečná to námaha! Český učitel neb ten tatínek bude se honit s těmi mladíky na hřiště neb v přírodě, ve vodě? Ne! A to právě potřebuje mládež! A tu právě jest třeba Sokolů spolupůsobení. Jen si nezapírat či ignorujete nás, aneb jste slepi, či docela hloupi?

Dostí hříchů natropeno a dost peněz zbytečně vyházeno na stavby nepraktické pro naše češství v Americe.

Kroky se staly, uznává se na obou stranách. Spojme tudíž své síly! Sokol má svou trvalou cenu v národě i pro americké děti. Zakládáme kluby sokolské (Sokol's Athletic Club) bez ohledu kde jejich členové eviči u které jednoty. Chlapeckých klubů členy mohou státi se hoši slovanského původu od 14 let 6 měsíců, u dívčích od 13 let 6 měsíců. Stane-li se členem Sokola, neplatí příspěvků více do klubu a jest po dva roky členem klubu dále.

Tot' hlavní bod! Nechceme aby zanikly kluby, ani Sokol.

Výchova děje se ovšem dle okolností pozvolna.

Hlavní úlohou naší jest: Ukazovati cestu, po které kráčetí mají v každém směru volně.

Nemůže nikdo nic vnucovat jim, ale podivili by jste se jak dovedou sobě sami poroučet, že my bychom si řekli: To je omezení osobní svobody. Ten našinec, který nikdy nežil a nežije, aneb mladým ani nebyl, at' se hezky těmto klubům vyhne, ten jim neporozumí.

Součinnosti jest nutně třeba! U Sokola Slávoje se zorganizovaly kluby, žet' jedna radost, ale jest třeba ruchu a hodně ruchu, nespokojenosti výš a výš. Již i přednášky sami jsou s to pořádati. Ale . . . co ten jiný český svět, v Chicagu a dále?

Nenut' te je do čeho sami časem přijdou. To jest k poznání nás a našeho národa a ostatní s tím souvisící. Ale nezanebejme je, nebot' nutno vždy pobízeti a ukazovati na vzdělání. K ocenění naše snaha dojde beze sporu. Budou si nás vážit. Ale pro věci dobré, jim pro život užitečné. První jest třeba naší mládež připravit na život, boj oň, aneb v něm. Všichni víme, že americká mládež nepůjde do Evropy žít. A zůstane tedy v Americe, budou to Američané, a aby to byli naši Američané to měla by být naše starost! I ten Sokol musí býti zamerikanisován. A tu jest na nás! Jak se to provede? Přirozeně tak, aby zůstal ten Sokol sokolským duchem žiti. Máme Čechy i mezi "intelligencí", že prst bychom mu nepodali. Ale Sokolu americkému, který v mluvě by nebyl jako my ale byl Sokolem cele se oddáme.

Tak jest! Vše co české jest na Američanu zevně budeme viděti na druhém místě. Není pomoci i přijmeme. Zrovna tak v těch malých Čechách musel by být Čechem, v té velké Americe bude Američanem.

DOPISY.

Elec, na Rusi, 3. srpna 1917.

Milý bratře! S radostí píši tento prvý dopis Tobě, v němž Ti zděluji potěšitelnou zprávu o našem českém vítězství na poli válečném. Snad Tobě známo, že naše 3 pluky z prvě české brigády na Rusi účastnily se nastupení a že sami bez nějakého příkazu šly první prorazití posici Rakusáků. Byl to zejména 1. pluk, který dělal přímo divy, kdy jeden co druhý bratr s puškou v ruce a bombami šel jako rozložený lev bourat to spuchřilé Rakousko. Úspěch ohromný, mnoho zabráno, tak že o nás nyní skoro veřejně mluví a mnohé časopisy ruské nemají slov k našemu úspěchu — rozepisují o nás co o heroich — českých borech za svobodu. To víš milý, že ty naše ztráty přes 1 tisíc raněných a mnoho ubitých našich dobřých a nejlepších vůdců, bratrů, jsme pomstili, že snad nikdy a nikdo nešel do boje tak jako my. Za 1 hodinu jsme vzali 3 linie okopů protivníka a pronásledující je, zabrali mnoho děl a strojních pušek. Proti nám stál český pluk 35, z Plzně, Bosňáci, Mad'ari, Germáni ti byli až v rezervu, to víš, pokud stačí Slovani, že jich dají do 1 linie, a pak ještě nějaké české pluky 81, 75. Naším hromovým hurá předala se první linie, ač jsme měli od artilerie velké ztráty a též mnoho našich hochů ubito od těch lumpů mizerných i českých renegátů, kteří také křičeli: "Já jsem z Čech". To víš, že jsme je nešimrali, neboť ty ruské štiky na pušce jdou tak lehce a dobře do těla. Náš milý vůdce, plukovník Mamontov nyní již generálem — sám s praporem šel přímo za 2. linií a naše rotý každá, se svým červeno-bílým praporem neb červeným revolucionářským. Prožili jsme mnoho, ale zajistili úspěch pro naši novou slávu a drahou svobodu naši zlaté vlasti. Drahý bratře, nevím, s jakým pocitem bys patřil na ty čtyři těch borečů, Sokolů (je nás mnoho, ač jsme i v mnohém zde sklamáni), kteří prodělali ten nástup. Sám jsem od 7. rotý 1. pluku, kde nás z Pražské mateřské jednoty 5 bratrů a všichni raněni aneb pohmožděni. Sám mám prostřelenou levou stranu prsou pod ramenem a sama kulka vyšla pod levou lopatkou. Ležím v lazaretu až někde za Moskvou, kde nás pohromadě 12 bratrů a snad již zítra jde nás několik na komis a pak zas znova do rotý. Prosím nyní o jedno. Potěš mně milý bratře sokolským hřejivým slovem — a doufám, že jak my bývali zajatci tak i Vy zpečetíte slávu v té svobodné a české Americe. Pozdravuji vroucně, upřímně to naše sokolské hnízdo, které nyní samo však vydatně pracuje a dílo jeho jedinou nám posilou skutečnou. S bratrským Na zdar!

Váš dobrovolec

Karel Polák.

Padula, Italie, dne 10. prosince 1917.

Milý bratře, — používám toho způsobu, protože nemám naději, že bys psaní přímo Tobě odeslané dostal. Rakousko v poslední době přerušilo úplně dopravu poštovní zajatečím do Italie a proto vláda italská byla nucena sáhnouti k protiopatřením a omezit naši korespondenci na minimum. Opatření v zásadě dobrá, protože Rakousko povolilo a pošta se počíná zas hýbat, ale trpí tím také naše korespondence s Amerikou. Snad touto cestou bude možno vadu odstranit. Tolik na vysvětlenou.

Dostal jsem od Tebe v posledním měsíci 2 balíky novin "Česko-amerického Sokola" a dnes 2 lístky ze 7. a 11. listopadu. Srdečný dík za vše. Noviny nám přišly zvláště vhod, protože došly právě v době, kdy z vlasti nedocházelo k nám ničeho, naprosto ničeho. A mám radost z toho, že zejména američtí Sokoli se poznali, a že ve vlastních řadách jejich padá vždy mužné, ryzé sokolské slovo! A to právě se nám líbí, že to tam nebylo přinešeno odjinud, ale že v samých

vlastních řadách se rodí, o zdravém sokolském jádru svědčí a slibuje tím úrodnější žně! Rozumíme velmi dobře všemu tomu, co sokolská srdce v poslední době tísni, proč mnohý z poetivých bratrů hlavu věší, když vzpomenu na sokolské šiky na letenské pláni.

Co licoměrnosti a zbabělosti se nalihlo v našich vlastních řadách zde i jinde.

Každý z našich prostých, těch zapomínaných bratrů znal vřdycky "Náš úkol, směr a cíl", neznal snad jednotlivé věty citovat, o nich široce a dlouze vykládat, ale měl jej v krvi, v srdci, prostinký, tak jak nám jej náš Tvůrce dal do vinku a jak nám jej celý národ náš vřdycky a při každé příležitosti připamatovával: "Sokol, české národní vojsko". Jak by se byl každý z těch, kteří dnes utíkají před tím jménem, durdil před válkou, kdyby mu byl upíral někdo nárok na to čestné jméno, když se mu tak krásně dmula hrud' pod červenou košilí na sokolských slavnostech. Tu si lichotil, že je také jedním z těch, kdož hotoví jsou "Až vlast máti zavolá".

A pohled', co učinili ti zbabělí zrádci sama sebe. Aby jiným nasypali písku do očí, a uchlácholili svoje tvárlivé svědomí, udělali si z prostředku k dosažení účelu účel sám. Jen evičení prý a žádná politika nepatří do Sokola. Ne, vy zbabělci, ta mělká politika po večeri při pivě tolik oblíbená do Sokola nepatří, ale že Sokol od počátku, a kde nebyl zkažen takovýmto býlím, tam až po dnes je organizací politikou, výbojnou organizací českou, o tom nepodává svědectví jen Garibaldiho rudá košile, ale na prvním místě persekuce a pronásledování se strany rakušáckých úradů, které nepronásledovali T. J. Sokol z nepochopení, jak jsme se jim snažili svého času namluvit, ale naopak proto, že příliš dobře chápali, co "Sokol" je, ano chápali to mnohem lépe, než takoví "také" Sokoli.

Všude, ve všech řadách sokolských se vyskytlí takové vrány, měli jsme je i tady v té naší jednotě zajatecké a natropili nám mnoho škod než se nám podařilo umlčet je tím, že jsme jim podrželi před očima zrcadlo. Když poznali, že známe jejich pravou podobu, zmlkli, ztratili se a jen málo padouchů zvrhlých odvážilo se provádět svoji zhoubnou krtčí činnost dále. Zamrazí po zádech, když pomyslíš, že župní místonáčečník musí být vyhnán ze zajateckého tábora českého jako zrádce, společně s austrofilý, s lidmi nejzvrhlejších charakterů. Takové jsme měli doma předáky. Podobné zprávy docházejí ze všech stran a ani Vy v Americe nejste ušetřeni takových příkras.

Ale něco veselejšího. Vřdyt' Ti prostí jednoduší Sokolici se nerozmýšleli, znali svoji povinnost a dnes v celém jich šiku se chvěje netrpělivým očekáváním ne rozkazu, ale jen dovolení k útoku, ku splnění svých povinností každý z bratrů.

Vy, bratři američtí, Vy nemáte menších povinností než my, z české vlasti. Ozývaly se tam hlasy, že snad by stačil nějaký ten dollar podpory dobrovolníkům bojujícím. Zapomínáte mnozí z Vás, zejména neobčané američtí, že pro Vás neplatí ty důvody, které padají na váhu při posuzování ostatních Čechů-Američanů. Ti mají novou vlast, Ti s tou starou zúčtovali a jejich daň je jakousi obětí obětovanou staré památce. Ale Sokol, pokud je Sokolem, má všude stejné povinnosti k vlasti a národu, a my, zajatci, kteří jsme neváhali pozvednout revoluční prapor proti Rakousku, Vám to připomínáme a ku splnění té povinnosti Vás voláme. Nejen almužnu, Sokol je povinen za vlast a národ obětovat vše, až do těch hrdel a statků.

Na zdar!

Joža Mánek.

Petrohrad, na Rusi, v lednu.

Ze zaslaných čísel "Sokola Amerického" dostali jsme pouze číslo sedmé a druhé nikoliv. Povážíte-li však jaké panují tu poměry dojistá se nebudete ani divit a přece ve věci

sokolské jsme odkázáni zatím jen tam na Vás. Šiky naše profidly a činovníci čeští jsou téměř všichni již v "československé brigádě", o čemž jistě Jste zvěděli. S prof. Masarykem jsme pohovořili si, třeba museli jsme přiznati, že poměry jsou tu nyní přímo nesnesitelné, chaos bezpříkladný a na ulicích pro člověka jiného náhledu skoro nebezpečno a ještě hůře s těmi, kdož neschvální vše co "některých, vojáků a dělníků." A mezi tím co na frontě "naši hrdinové" bratřili se s Němčikem, jinde jednoduše vytáhli ze zákopů a ještě jinde dovolili ženám statečným, aby nepříteli čelily a dobrovolci z "české brigády" ústup jim zabezpečili. Věřte, že ruský člověk, který vědom si jest toho co povinností jeho vůči veškerému Slovanstvu a té Vaší Americe humanitní zvláště, někdy div by si vlasy z hlavy nerval, nad tím co se nyní děje vůkol nás, jaké živly zmocnily se vlády a za jakých poměrů dnes o mír se jedná s nepřítelem a zítra se hrozí spojencům a podobně. Minule docela jsem na vlastní oči viděl, jak největší dobrodinec náš, zástupce spojenecké vlády na ulici vysazen byl urážkám těch, jež před nedávnem vším potřebným "na frontu byl sám vybavil." Kdo lepší má kabát jest hned "buržoa" a od přechmatu jde se k přechmatu. — (Místo začerněno censorem.)

A také si nemyslete, že ten převrat s Kerenským, Miljukovem a jinými předáky šel tak lehkou rukou. Nikoliv, ale můžeme stěžovat do davu, jenž hůře si počínal, nežli sám nejlítější nepřítel, zejména vůči těm ženám statečným, "brigádě smrti", která kryla na frontě ústup mužstva zbabělého a sem povolána byvši měla chrániti vládu prozatímní. Strašně byly výstupy v paláci vládním, rozešťvaný lid na ženy vzdavší se se sápal, trhal z nich šat a týral ubohé, že věru horšího osudu jim nikdo nemohl připravit, za jejich ruské smýšlení. Do lidu nevinného se střílelo, sta jich padlo, žen i dětí a dav řvoucí plenil, ničil a hanobil . . . (Další začerněno.)

Nemůžete se diviti, když proto očekávali jsme zahájení ústavního shromáždění všech možných i nemožných odrod socialistických, radikálních i bolševiků mírnějších. Měli jsme obavy, že bude hůře, že poteče krev. Stalo se, ale do této chvíle co odesílám tento list, za salvy námořníků na ulici, za demonstrace bolševiků a jiných padlo dvanácte osob a z těch dva vynikající socialisti. Tah dospěl k Tauridskému paláci a tu vojsko střílelo do lidu. Takové případy sotva posilují vás ve víře, že můžeme mít důvěry ku shromáždění, jež chrání "červení" takovýmto způsobem. Zástupci sešli se v budově staré dumy, ale těch starých sil vedoucích ovšem nebylo. Jinak bylo tu na sta revolucionářů všech odrod a Čerčov sezení zahájil, ale nedovedl čeliti bolševikům a mnoho se nevykonalo, třeba podařilo se mu přečísti dekret o "právech člověka". Bolševici zahájili hned opozici, dokazujíce, že opakuje se jen to co oni původně prohlásili, zpívaly se revoluční písně a křičelo, aby na dlouho žila republika sovětu a podobně. Za předsedu navrhován brzy Lorkipenee, pak Skvartsov a Černov mluvil o vlastním programu a tu přešel ihned k celkovému míru. Sotva slovo "mír" vypustil z úst, již se tleskalo a tak nálada vlastní nejlépe se prokázala a to ve chvíli, kde vedoucí všeho toho zmatku jeden byl, to jest Trocký, s Němcem na mírových sezeních v Břestu Litevském a druhý Lenin, jakoby se o průběh důležitého toho shromáždění ústavního nemusel starati, odešel. Jak bude dále nevíme, ale ujišť'uji Vás bratři drazí, že musíte přijímati tam u Vás tak mnohé s hodně silnou rezervou, protože u nitru veliké naší země, ano i tam na té naší Sibíři jest tolik dobrých lidí, již přímo se chvějou, kam ta internacionála to s námi chce dotáhnout, kam vlastně "lod" naše vládní" spěje. A pokud našich se týče mohou Vás ujistit, že projdouce školou sokolskou, tou Vaší českou školou, obracíme se k těm našim věrným šikům a hotovíme se, neklánějíc nikterak hrdou svoji šij.

Minim totiž takové jednotky, takové i větší oddíly našich dobrovolců, ruských a těch již statečně se bili pod Zborovem, hájíce ústup mnohých našich lidí, nevědoucích tehdy snad ani co dělají. Tak psalo se o těch českých Sokolech českých junácích po celé Rosiji a jméno dobrovolců daleko proniklo. Ale nemyslete si, že to bylo poprvé, kdy tito dobrovolci čeští a srbští ukázali nám a vojákům našim co jejich povinnost. Vždyť' byly celé divise, jež zahazovaly zbraň a utíkali ti ruští lidé naši přímo zběsile z boje i tam v Dobrudži, sotva Austrijci byli v dohledu. A Rumuni utíkali za nimi, protože zem jejich byla již zrazena dříve, nežli šlo se do boje. Dnes již se ví, že armádu rumunskou kontroloval německý generální štáb za pomoci proradného ruského tehdejšího našeho ministra války Sturmera. Tato sketa vytáhla Rumuny do války a pak je Němcům i Bulharům zradila. Nejen, že zadržel zásoby došlé z Francie a Anglie na pomoc Rumunsku, ale zadržel i pomocné ruské voje na pochodu, když bylo Rumunům nejhůře. A o tom všem věděl celý starý režim carský, jemuž šlo hlavně o separátní mír, aby Němec získal Polsku a Litvu, co zatím Rus dostala by náhradou uchvácením Rumunska. Tomu ovšem zabránila revoluce. Carství padlo, ale nové usurpátorství se vylíhlo, jež s Němcem jedná a do svých bije, žel. Živly mnohé dokazují, jak vyzvědačský systém německý dovede pracovat, jak národní morálka může poklesnout, třeba i snahy vědců byly někdy co nejlepší. Nedemokratického míru doufejme, že nebude, kdyby Němec ještě větších intrik nám tu založil, jako doufejme, že ku svobodě všech národů i to co snad dnes velikým se zlem Vám zdá na jisto povede. Znáte to naše kličné: "Ničevol!" a vidíte i tím končím sám, abych sokolským Na zdar! pozdravil Vás ty naše přátele nejlepší, Vás Čechy i Slováky, jako Američance oporu naši v době nejhorší zkušky, strádání, sklamaní i mnohého utrpení národa . . .

Nikolaj P. Michajlovič.

U Bitolje, v poli, 22. ledna, na frontě macedonské.

Často vzpomínáme i ještě častěji vyslovujeme přání, kdyby byli Jste tu opět s námi. "Sokol Americký" dochází nás z Paříže a tak dozvídáme se o postupu bratří svých a těch, kdož první měli pochopení pro naše tužby, snahy i utrpení, první, již dovedli nadehnouti nás k povinnostem za svobodu vlasti! Zprávy o nás, které Jste dostali z různých pramenů, zajisté přesvědčily Vás, co jsme vše vykonali, kolik drahých jsme již ztratili, kolik bratří upřímných a nadšených bylo zmrzačeno, trpí a s námi strádá . . . Nestěžujeme za sebe, ale za ty naše dobrovolce, již vypili kalich utrpení přímo na dno a dosud stojí pevně. Jedním z nejstatečnějších byl i ten náš bratr Rudolf Šourek. Inteligent, jenž padl za svobodu a pochován jest v místech antické Hellady. Jestli dnes jemu věnuji tyto řádky, nediv se bratře drahý. Byltě synem Prahy, studujícím práv, jenž pro politické přesvědčení octl se náhle v Paříži a když válka vypukla hlásil se dobrovolně pod trikoloru veliké Francie. Měli jej za Rakušáka však a tak oetna se v Alžiru, trpce stěžoval, snažil se, až posléze dostal se k Dardanelám a pak do Srbska. Jeho protest, aby jako Čech byl uznán, jakž napsal svému kapitánu a předán byl posléze generálu Sarraillovi jest vzácný dokument statečnosti, nadšení a smyslu pro právo svého národa, jenž byl tak vřele miloval, jako ty své drahé, jež byli zůstali v Paříži. Mužstvu svému byl příkladem, důstojníci jej měli rádi a bratři Srbové vážili si tohoto stoicky založeného "brata z Česka", pevného charakteru, Sokola, jenž zachoval si vždy neohebnou páteř i neoháněl se frází někde v teple a za humny. Dal život za všelidskou svobodu i vlasti své. Stalo se v boji u Bitolje, když jako brancardier spěchal obvázati za nepřetržitě palby jednoho ze svých raněných druhů, přiletla německá kule, druhá a třetí a všechny jej zasáhly do břicha. Skonal za nedlouho s jmény ženy své

a dítku na rtech a povzbuzením nás druhých k pomstě na odvěkém našem vrahovi . . . Památky druhu tohoto a bratra nemělo by se zapomínati, nebot' velikým byl vzorem všech nás v povinnostech na se vzatých a proto věnoval jsem mu tyto řádky, jimž popřej laskavé místa v tom našem "Sokolu". Podtrhuji slůvko našem, protože dnes jiný list sokolský nemáme, list nebojácný, zásadní a co hlavního list, jenž snaží se všemožně, aby ty kruhy bratrské všude zvěděly, jakž vede se nám i těm všem druhým dobrovolcům, Sokolům, již snažíme se býti ryze českými lidmi s nadějí v lepší budoucnost. Právě obdrželi jsme zvěst' o všem co na náš prospěch se koná, všech našich zde i ve Francii i děkujeme vřele, dobře věduce na čí bylo podnět. Pozdrav celé sokolské Americe české, všem bratřím a sestřím Na zdar! Dojde-li list tento budu psáti více, jak najdu drobátko volného času. Jaké jsou naše naděje? Jak celková utvářila se situace? To psáti nemohu, nebot' censor by jistě začernal, ne-li zcela utopil.

J. Jelínek.

Roche-Maurice, Francie, 22. ledna.

S největším díkem obdrželi jsme zasilky časopisů, knih a též i peněžní zasilku v obnosu 56 fr. a kteroužto jsem použil na přilepšení při slavení stříbrného večera pro naše dobrovolníky. Jménem jich Vám bratřím a všem českým Američanům zasílám upřímné díky a prosbu za prominutí, že Vás tak často obtěžuji. Obdržel jsem též bratře Tvůj lístek z 2/12 1917 kdež činíš též zmínku o zaslání citery, tuto jsme však vůbec nedostali, dle všeho zmizela při dopravě. Škoda, neb jest zde více hráčů na citeru, a nástroj tento takřka úplně neznámý ve Francii, není zde ke koupení. Hoši by zde rádi učinili mezi sebou sbírku ke koupení tohoto nástroje a zaslal bych br. Vokrále. Tobě bylo-li by možno tam u Vás jinou koupit. Vidiš zase, že s něčím obtěžuji, ale prosím Tě snažně, jen se na nás nezlub. Dovolil bych si též Tě optat na adresu Dražilovu v Itálii, znám ho ne proto, že bych byl sám členem Nár. Divadla, ale co synovec prvního baritona u Nár. Divadla. Sem přijíždějí do Cognacu stále po oddílech Čechové američtí, na kteréžto my všichni s pýchou hledíme a naděje naše v lepší budoucnost našeho národa se nám stává hnedle skutečností. Doufám bratře, že budu mítí tu čest Tě osobně poznat v několika měsících v naší svobodné matičce Praze. Díky a Na zdar!

B. Benoni.

Roche-Maurice, 25. ledna.

Právě dnes jsme obdrželi i citeru o které jsme mluvíli, že se již ztratila při dopravě. Pročez vzdáváme Vám všem a hlavně Tobě naše nejupřímnější díky. Ze zdejšího tábora se naši hoši houfně angažují do Česko-slovenské armády. Máme mnoho práce, kteroužto vykonáváme s radostí, nebot' známe dobře naše cíle. At' žije česká armáda, česká republika a všechna čest' české Americe a zvláště Sokolstvu! Na zdar!

B. Benoni.

Dallas, Tex., 2. února.

Dnech přicházím zdělití s vámi smutnou zprávu o osudu, jenž svým dvojnásobně vrženým šípem zasáhl tak boľně a tak krátce za sebou náš český a přátelský kruh — z něhož tak násilně vyrvány nám byly dvě upřímné a vlastenecky cítící duše.

První zvěst' byla skoro zdreující, jež citově se dotkla nejen přátel, nýbrž i kruhu cizinců nad děsnou událostí, již obětí se stala naše sestra Marie Ernberger-Charbová, která byla přejeta vlakem nedaleko svého domova, když kráčela podél trati se svoji příbuznou. I tato přišla k úrazu a dosud nalézá se v nemocnici. Bylo též o jejím životě pochybováno. Zmíněná sestra Marie Charbová byla jednou

z těch nejlepších pracovnic a svým ryzím smýšlením a pravou sokolskou povahou, byla všeobecně oblíbena. Kdo ji znal, každý ji miloval pro její milou, upřímnou a nezištnou povahu a tím více želi jejího mladého života, jenž se teprve začal uplatňovati v povinnostech manželky. Byla provdána asi 2 měsíce za obě. V. Charbu, českého mlékaře, v našem kruhu známého a váženého muže. Necht' přijme naši hlubokou soustrast co jediný vděk vzpomínky na zesnulou.

Druhá, stejně smutná, neočekávaná zpráva došla nás asi za dva týdny po tom, že zemřel náhle náš bratr Josef Vančura, jenž prodléval nějaký čas v Chicagu. Byl mlád, asi 24letý, dobrý, činný bratr, jehož odchodu želi mnoho jeho přátel a nejvíce matka a jeho rodina. Pozůstatky jeho převezeny byly sem, do Dallas, na přání jeho matky a pohřbu jeho se účastnili takřka všichni členové a členkyne Sokola. Vděčná na vzpomínka bude mu posledním našim pozdravem a hluboká soustrast jeho přátelům, zvláště jeho matce.

Dlužno se zmíniti, že náš milý bratr Josef Buřata byl též pohřbu účasten a pronesl citově řeč u rakve zesnulého. Díky mu a dále našemu milému bratru Frant. Rendlovi, jenž promluvil tak dojemně u rovu naší sestry Marie Charbové, prokázav jí takto za nás naši poslední vděčnost.

A Tobě, bratře milý, jenž nyní jako dobrovolník prokazuje službu svému národu — tiskneme přátelsky ruce při vzpomínce na tu, již byl jsi jediným bratrem, dobrým a laskavým bratrem, a proto pocit tento budiž Tobě odkazem vděčnosti sestry Tvé — již osud nedopřál Ti více spatřiti.

Růžena Partyková.

Francie, dne 6. ledna 1918.

Vděčím Vám bratřím zaoceánským za projevenou laskavost Sokola Amerického. Po zábavné a poučné četbě je v našem vojenském táboře stále čilá poptávka. Přečtené věci se posílají dle možnosti raněným kamarádům v nemocnicích, neb těm je duševního osvězení dozajista zapotřebí a nejvíce těm, kteří pro neznalost anglického jazyka za dlouhých večerů musí konejšiti podrážděnou a rozechvělou mysl jenom vzpomínkami na minulost.

Poslal jsem Ti posmrtní vzpomínku na padlého druhu, věrného přítele a bratra Ant. Nedělku; lituji, že nedošla v čas pro listopadové číslo Sokola, kde se nalézá jeho podoběnka. Věř, že podobné ztráty jsou pro malou družinu naši nenahraditelné, neb zvěčenělý druh náš byl jedním z těch nemnoha upřímně smýšlících dobrovolníků, skromně a tiché povahy, vždy odhodlán ve jménu národa k obětem největším. Jeho upřímné, vroucí láskou k drahé otčině práhnuoucí srdce bylo vždy plné mužného nadšení, on neplýval frázemi, však jeho upřímná snaha uplatnila svoje schopnosti v zájmu myšlenky nám všem posvátné nalezla v něm hrdinu, hledícího v tvář smrtonosné Morany s myslí odhodlanou, připravenou obětovati vlastní život v každém okamžiku . . .

Nevím, zda máme zlořečiti osudu, neb s vědomím vznesených povinností hleděti vstříe dalším udalostem. Jdem odhodlaně za určeným cílem, však smrt, která po celém evropském kontinentu v moři prolité lidské krve každodenně utápí tisíce nových obětí, nemilosrdně ničí naše řady a za Nedělkou následuje druhý dobrovolník družiny, přítel Dominik Náplava, z Austin, Tex., který padl nedaleko Ypres v noci dne 12. listopadu, v nepatrné vzdálenosti od německých zákopů.

Zmíněný vojín byl jedním z nejlepších dobrovolníků, kterým byl zastoupen daleký západ v řadách našich. Před svým přistoupením k družině čekal kratší čas v městě Chicagu a do Francie byl poslán s prvním oddílem našeho mužstva z Anglie během měsíce července. Dobrovolník Ná-

plava byl rodem Moravan, šlechtná duše, plná vlasteneckého nadšení a sympatická ku všemu, co znamenalo zlepšení v otrockém postavení trpícího národa. Ze skromného služného mlírád přispíval na zmírnění bídy osiřelých dítek po padlých bratřích ve francouzské armádě, každá národní akce našla v něm zastánce. Odešel z našeho středu tak neočekávaně a jeho šlechtné skutky nedají zahynouti památce jeho v řadách našich dobrovolníků.

Mimo něho povážlivé zranění utrpěl v Chicagu velice známý organisátor kanadské družiny, přítel Albert Linhart. Levá noha mu byla na dvou místech přerážena částí německého šrapnelu. Za několik dní po přestálé amputaci byl z polního lazaretu poslán do Londýna, do některé armádní nemocnice.

Před našim odjezdem z Anglie nám bylo řečeno, že několik set českého mužstva z Ruska přijelo do Anglie. Viděl jsem obrázek skupiny našich českých a anglických brigádních důstojníků, shromážděných kolem husitského praporu českého pluku Jan Žižka z Troenova, červený kalich v černém poli. Mluvil jsem s několika krajany, kteří měli příležitost navštívit tábor československé armády v Anglii, a naše hrdinné mužstvo z krvavých bojů u Tarnopole. Jak mně potěšilo jejich vypravování! Zaviděl jsem jim těch několik hodin, prožitých v řadách českých bojovníků za právo a samostatnost milované vlasti, neb co jsem slyšel, musí každého, česky cítícího člověka nadehnouti zápalom toho nejčistšího vlastenectví. Z těchto junáckých srdcí vzplála pochodeň svobody, jejíž záblesky přívalem černých mračen proniknou a ozáří ty pozeňvané kraje naší drahé domoviny . . .

V našem českém vojsku jest zavedena dobrovolná kázeň, žádná železná disciplína, která v militaristické formě komandovala davům a násilím je hnala do bratrovražedného boje a bez sebemenšího soucitu kázala prolévatí nevinnou krvav ve jménu habsburské dynastie. V české revoluční armádě vládne duch čistého demokratismu. Rovnost, volnost a bratrství, vznešená hesla, která na prapor českého národního vojska napsal nesmrtelný zakladatel Sokolstva, Miroslav Tyrš.

Letošní vánoce oslavujeme poněkud klidným způsobem. Právě meškáme na několikadenním odpočinku ve slušné vzdálenosti za bitevní čarou. Jsme ubytováni po vesnicích, ve zříceninách lidských příbytků, v nichž znatelný jsou krvavé stopy smutně proslavené vysoké německé kultury. Jest zde slušné procento úprchlíků z krajů válkou postižených, nedostatek potravin jest citelným ponejvíce v třídách chudého proletariátu, jinak poměry dosti uspořádané a nálada venkovského lidu obdivuhodná. Představ si chudíčkou francouzskou domácnost: matka ovdovělá a kolem ní skupina hladem trpících sirotů. Na bledých tvářích, kam vráskami necitelnost krutého osudu zapsala každou rodinnou tragedii nalezněš příznaky zatajované bolesti. Sem a tam spatříš úsměv, ale i ten velmi často provází slza a přece dodnes armáda slavné Francie stojí v tvrdém odporu proti nepříteli a životy tisíců svých drahých chrabřích synů máří bestiální snahy proklatého pruského militarismu. Překvapilo mne vypravování jedné francouzské ženy, která ztratila svého muže v bitvě u Verdunu. Svěřila se nám, že byla upřímnou, nábožnou ženou, katoličkou, dnes však nevěří v spravedlnost nějakého boha. Přestálé utrpení učinilo ženu tu volného smýšlení, nenávidějící náboženský dogmatismus a podobných žen je dnes ve Francii statisíce. Válka je vyvedla z nadvlády církevní hierarchie, klerikalismus se otfárá ve svých základech, sociální evoluce zde pokračuje s duchem času

Těším se, že v Americe došlo k prohlášení národní mobilisace. Kritická doba nás nutí k soustředění všech možných sil, a povinností každého věrného Čecha je, státí na

svém místě ve službách národa. Vřele tiskneme štědrú ruku, která dávala almužnu našim národním žebrákům. Nezapomínáme těch šlechtných činů, které vydobýly české Americe primát v těžkém boji za českou samostatnost, však tam, kde německou bestialitou zprzněná lidskost volá po zasloužené pomstě, kde krev českých junáků je prolévána za svobodu porobené, v otrockém jařmu trpící země, tam nesmí scházeti upřímný český člověk se zbraní v ruce a s nadšením v srdci, pod praporem červenobílým, slaviti cheeme-li svátek vzkříšení . . .

Promiň, že nitro přeplněné dojmy mnohými mně přinutilo k napsání tohoto dopisu. V duchu Vám tisknu pravice a s přáním mnoha zdaru v novém roce a s bratrským pozdravem Na zdar!
Fráňa Klepal.

Omaha, Neb., 15. února.

Nejprve přání všeho dobrého a lepšího v r. 1918, všem Sokolům. Sokolcím, našim českým sokolským vojínům a personalu "Sokola Amerického". Zvláště redaktorovi t. l. přeji hodně zdraví, síly a trpělivosti, aby mohl mezi námi to dobré sítě rozesévatí a ještě lepší úrodu sklízeti.

Nastoupili jsme na Nový Rok v rok plný těžké práce, těžší než minulého roku, neb jest nám zápasiti s mnoha obtížemi a překážkami. Mezi těmito jsou nejzhooubnější dvě: úbytek našeho mladého členstva, kteří většinou dobrovolně nabídlí se k boji za svobodu, a vysoké ceny našich životních potřeb. Že tyto dvě obtíže jsou pocit'ovány všude, nemusím podotýkati. V naší jednotě následky těchto jsou pocit'ovány všude; při evičení, schůzích, zábavách a jinde. Následkem toho postup v jistých oddělení spíše klesá. Co se týče našich vojenských dobrovolníků-Sokolů, — na ty jsme hrdi. Tito dokazují, že jsou hodnými syny národa, Sokolstva a této, naší druhé vlasti. A jest to velice potěšitelné čísti zprávy od těch našich poetivých junáků. Tímto náš malý národ dokazuje naše zásady a předstihuje tu bývalou nejlepší "kulturu" na světě.

Následkem úbytku našeho evičícího členstva, br. evičitel oznamuje slabou návštěvu. Není možno zazlívati těm, které nám ta neúprosná válka vyrvala z našeho středu, ale jest zazlíváno těm, kteří doma mohou, ale nechodí do evičení. Tito bratři jsou žádáni, aby navštěvovali evičení pravidelně a taktó pomáhali udržovati naše Sokolstvo a prospívati svému zdraví.

Naše Česká Svobodomyšlná škola (vzdor tomu nemilosrdnému počasí) jest dosti dobře navštěvována. Školní zpráva ukazuje, že jest zapsáno 85 žáků a průměrná návštěva 78 žáků. Jest žádoueno, aby naši Sokolové, at' rodiče, bratři, nebo sestry těchto malých žáčků, brali větší zájem o svoje mlád'ata, a aby sledovali jejich chování a učební pokrok nejen ve škole, ale i doma. Tím by se ušetřilo hojně času a zamezilo mnoha nepřijemnostem. Čest a dík br. Špalkovi od T. J. S. a br. Urbanovi od S. Tyrše, za jejich rady a řízení dětského divadla od Č. S. školy, které na vánoce se sehrálo v Sokolovně. Byla to Rožkova "Život a pohádka", a od těch mladých divadelníků dobře sehrána. Zvláště když si připomeneme to mrazivé počasí, za kterého se zkoušky a hry odbývaly. U srdce to hřeje, blahý pocit Vámi prochvívá, při pozorování těch mladých, jindy tak skotačivých a při této hře vážně si počínajících obličejů. Divadlo se vydařilo v každém ohledu, nejlépe ale se stránky finanční.

Divadelní odbor zůstává jaksí pozadu, za svými povinnostmi. To z obavy před finanční ztrátou. Posledních několik představení bylo slabě navštíveno a s hrazením výloh to dopadlo špatně. Proč ale naši bratři nenavštěvují naše divadla, a dávají přednost městským? Jednoduše proto, že ve městských divadlech vidí to, co mají rádi. Kdežto na našich jevištích dostávají jen to co se líbí p. divadelnímu řediteli. Dejte našemu lidu alespoň částečně to, co chce,

nešalte ho, a bude Vás též podporovati. Naši divadelníci by se měli odchýlit od své pravidelné divadelní dráhy a dávat jen menší hry, i více času pro jiné zábavy a bude lépe.

Zábavní a společenské naše zimní období též jest slabě navštěvováno tohoto roku, neb jest to první období veselí a tanečních zábav v suchém státu Nebraska, které loutavě a neúspěšně ku předu se vleče.

Zdejší jeden list napsal minule, že jednomu Sokolu, který "zaujímá vysoký sokolský úřad" že se nedůstojně vyslovil o československé armádě. Bylo by záhodno, aby tento to Sokol SÁM podal vysvětlení a ospravedlnil se vůči tomuto nařčení. Jednota, ku které onen člen patří, měla by toto náležitě vyšetřit a předejít tak mnohým nepříjemnostem. Člen, na kterého se toto vztahuje (at' je to kdokoliv) měl by si přečísti poslední redakční úvahu na stránce 369 v prosincovém čísle, "Sokola Amerického". V naší poslední schůzi se rozvinula debata, které byl mladý Sokol příčinou. Tento mladík (tři roky u T. J. S.) poukazoval na nevděk, kterým se odplácí vůči starým pracovníkům a udržovatelům Sokola. Příklad kde staří členové Sokola, uniovi hudebníci byli nahrazeni (mimo jednoho) nesokolskými a neuniovými hudebníky. Na obhajobu zábavního výboru, starý člen nás se vyjádřil, že ten který počal tuto debatu, jest ještě mladík, který pro Sokolstvo ještě mnoho nevykonal, a následkem toho, nemá žádnou takovou rozepři vyvolávat, a vůči staršímu výboru takto vystupovati. Takovými vyjádřeními od starších členů, skoro každý mladý člen, který, at' dobrý neb špatný náhled chtěl dáti na přetřes, byl umlčen. Pak kde jest to naše: "Rovnost — Volnost — Bratrství?" A divíte se, proč naši mladí bratři ne navštěvují schůze? Mě to připadá jako v době Havlíčkově, a souhlasím s Havlíčkovým vyjádřením v N. N. 13. března, 1849, které pojednává o mluvení, mlčení a psaní. Že někteří naši mladíci sokolští pro Sokolstvo mnoho nevykonali, třeba to není jejich vina. Jsou v našem životě různé chody, které nejsou viděti a my se musíme dle nich řídit. Že jsou mladými — též to není jejich vina. (Ale spouš děle vydrží.) Tito mladí Sokolové, když ne ničím jiným, tak plní to co mu předpisují stanovy S. O. A., Hlava 4, čl. 1. Kdyby naši staří Sokolové brali toto na zřetel, tak jistě že ti mladí by se tak (jak někteří říkají) neodecizovali Sokolstvu, a s lepší chutí by pracovali. Staří by měli míti více trpělivosti s těmi mladými, a jisto jest, že tito mladí (třeba to nebylo hlášáno) si váží, ctí a vděčně se odměňují těmto starým sokolským bojovníkům za jejich práce v minulosti. Na upomínku a poctu našim sokolským vojínům za svobodu a lidskost, v naší spolkové místnosti jest vyvěšena služební vlajka (Service Flag). Jest jisto, že všechny jednoty k této vlajce oprávněné, taktéž učiní a svoje členy tímto národním odznakem budou míti na paměti.

Na zdar!

B. Kassal.

Bendon, Mich., 20. února.

Milý bratře T. Vonášku: Právě nás došel "Sokol Americký", vždy toužebně očekávaný; po přečtení dopisů, zvláště od našich junáků, zajatých po celé Evropě, jež člověka do krajnosti rozechvějí, je tu hlavně dopis od kap. E. Konráda ze Srbska, jenž prosí našeho br. Dra. Jičínského o výpomoc. To však zároveň se týká nás všech, aby jsme přispěli, co kdo může. Pročež moje manželka Marie posílá částku \$30, totiž \$15 odezdej br. Dr. Jičínskému ve prospěch výše uvedené žádosti a \$15 dej ve prospěch českých a slovenských dobrovolníků zde v Americe a já k tomu přidávám \$20, to jest \$10 pro trpící v Srbsku a \$10 pro naše dobrovolníky americké.

Také Ti musím zdělit, že jsem po velké námaze založil ČNS. zde v Traverse City. Byla to krušná práce, neb

jest zde všelijak, nicméně pokračujeme pomalu ale jistě. Myslím, že se dozvíš z novin o naší práci.

Se sokolským pozdravem volám mnoho zdaru věci naší české vlasti, a jsem Tvůj
J. Mikulecký.

Té doby kdes na oceáně. — Psáno 2./21. 1918

Mezi tím co tyto řádky budete čísti jsme na oceáně i spějeme ku břehům Francie, do Česko-slov. Armády. Byl jsem jmenován vůdcem sedmé výpravy, mezi svěřenými mě — sto — hochy je také bratr Bureš z Cedar Rapids, Ia. a jiní. Těšíme se již všichni až za Vás za všechny nám bude možno vyrovnat se s Prusáky a "Austriáky." Vzpomínejte nás jako i my budem na Vás zde myslet! Všem bratřím a sestřám upřímný náš pozdrav!

Na zdar!

Jarda V. Burian.

Camp Irene, N. C., 24. února.

Hlásím se též do kroužku dopisovatelů s tou nadějí, že dopis můj nevyzní na prázdno. Právě pročítal jsem druhé číslo "Sokola Amerického", četl jsem všechny dopisy z vojenských táborů. Na poznámku bratra Dvořáčka, "bratři chicagští jsou na zapominání na prvním místě" musím podotknouti, že bratři new yorští jak se po vojensku říká mají je "skinned". Při pomýšlení na náš odchod, dne třicátého května, kdy opouštěli jsme naši drahou Sokolovnu za zvuku vojenské hudby z Fort Slocum, za volání srdečného Na zdar! a Na shledanou!, po nadšených řečích v Sokolovně, kdy ani jediné oko nezůstalo suché, po všech těch návštěvách na Fort Slocum, nikdy bych si byl nepomyslel, že ani při pohledu na prořídle čety v Sokolovně v cvičebních hodinách, žádného nenapadne: my máme bratry, evičence na vojně, kteří na prvé zavolání Strýce Sama a ničí utiskované vlasti Čechie, uposlechlí toho hlasu a postavili se v řady jejich, a kteří by zajisté rádi o nás a životě v Sokole slyšeli. Byl jsem na dovolené právě v době, kdy Těl. Jednota Sokol pořádala "Šibřinky", kterých jsem se též účastnil, však nebylo to jako minulého roku počit, který mne po celý čas zábavy ovládal, nemohu popsati, a zase tážal jsem se sám sebe, jak je to možné, že tak zapomenuti jsme. O tom však již dosti, mnohému to bude asi proti mysli a vím, že mnohému jeho zaměstnání a úřad v Sokole všechn čas zabere. Ještě jedna věc, nad kterou jsem se při mé návštěvě pozastavil, naši velcí zakladatelé Sokola Tyrš a Fuegner, řekli, přijímejte do svého středu každého bez rozdílu, jen když je dobrým "Čechem". Bratři, my ve svém středu máme "Rakušany", naše úhlavní nepřátele, muže, kteří při registraci, aby sprostěni byli služby vojenské, hlásí se k Rakousku, ti nejsou hodni zváti se členy Sokola, v této době se nejlépe pozná pravý Čech, Sokol, Slovan. — Dále připojuji též jednu stížnost k dopisu br. Nábělky, zde jsou Češi vylučováni z armády jako občané Rakouska, též jeden z nás, který s námi odebázel ze Sokolovny propuštěn byl proti jeho vůli a přimluvě jednoho z důstojníků, teď když po osmi měsících, kdy se blíží doba vyplnění jeho tužeb je nucen odejít, — proč? Jen proto, že tak málo se o Čechích v Americe ví. O campu se rozepisovati nebudu, br. Sazama tak již učinil, přišel zde skoro stále, tak že není možno ani cvičit. Na zdar! všem sestřám a bratřím krajanům v táborech.

I. C. Camp Irene, Charlotte, N. C.

Washington, D. C., 24. února.

Milé sestry a bratři! Nevím čte-li někdo moje dopisy, aie já sám rád čtu řádky od Sokolů, ze všech koutů světa a proto připojuji pár řádků, aby i Washington byl zastoupen. Washington není sic tak zastrčeným koutem, ale náhodou jest nás Čechů zde pouze několik. Mimo br. Kužela a Šourka, jsou tu Musil a Pinkas z Chicaga a Jeager z Bostonu.

Znal jsem je dosti dlouho, nežli jsem přišel na to, že jsou také Češi. Washington je hezké město, ale sám dám přednost Baltimore, protože tam mají Sokolovnu a pohostinné Sokolky i Sokoly. Seznámil jsem se s nimi prostřednictvím sestry jednatelky Sokolek baltimorských. Byl jsem tam na "Šibřinkách" a vše mě připadalo skoro jako doma. Píšu skoro, protože jest v tom malý rozdíl. Doma na mě naše mladší Sokolky mluvily anglicky, abych se naučil anglicky a baltimorské Sokolky mluvily česky, abych česky nezapoměl. Tak se mě líbilo, že jsem tam byl včera opět a doufám, že co nejdřív zase budu moci si vyrazit. Stále se proslychá, že nás odsud zas co nejdřív odstěhují, kam nevíme. Doufáme však, že zde budeme ještě na několik měsíců. Když nás však budou stěhovat měli by nás přestěhovat do Baltimore, protože tam jsem již jako doma. Překvapilo mě, že i br. Prehal také píše do "Sokola". Bylo by záhodno, aby se ozval častěji. S pozdravem

V. Šimaner,

L. Co. 50. Inf., Washington, D. C.

Plattsmouth, Neb., 25. února.

Bylo mi uloženo ve schůzi ze dne 17. února, abych podal zprávu do "Sokola Amerického" jak jsme hlasovali o návrhu bratrské jednoty new yorské, a sice návrh byl podán a jednohlasně přijat, aby příští sjezd, který se má odbyvat v měsíci srpnu v Clevelandu byl odložen až po ukončení války. Tak naše Těl. Jed. Sokol v Plattsmouth schvaluje úplně návrh Těl. Jed. Sokol v New Yorku. Každý z bratří může sám uznat, že bude mnohem vydatnější, když ty peníze, co se mají vydat na sjezd a cestovné, když se obrátí na rozličné jiné dobré účely jako pro bratry Sokoly, kteří se cvičí do války proti nepříteli, aneb Česko Národní Sdružení, jež pracuje za osvobození českého národa, aneb pro Červený Kříž, který se stará na všech stranách, aby zmírnil bolesti raněných vojáků a zmírnil bídu mezi trpícími. Sjezd se může svolat po ukončení války, pak se může vše vypracovat na pevném základě. Také si přeju podat krátkou zprávu, jak se daří naší Těl. Jed. Sokol v Plattsmouth za nynějších časů té slavné prohibice a ruchu válečného. Nežli začala v našem státu panovat prohibice, tak se naší Těl. Jed. Sokol dařilo znamenitě, jak finančně tak i co se vzrůstu členstva týče, pořádaly se zábavy a časem zdejší ochotníci sehráli nějaké pěkné divadlo a mladší Sokolové a Sokolky se cvičili, tak že jsme si nemohli žádným způsobem nařkat. Něco pěkného bylo na programu pořád i zbyl slušný peníz na uplacení dluhu váznuceho na Sokolovně. Ale od té doby, co nám začala panovat prohibice, tak je pravý opak všeho. Přestaly se pořádát zábavy a divadla také přišla v zapomenutí a mladší Sokolové a Sokolky také přestali cvičit. Někteří ze Sokolů se dali odvést k vojsku a někteří ještě odejdou. Co se týče Sokolek, jejich sbor se úplně rozpadl, tak z nás zbývá ještě z těch starších Sokolů jen málo, ale půjde-li to takhle čerstva s kopce s námi, nastane otázka, že se naše Těl. Jed. Sokol rozpadne úplně, neboť je potřeba příjmů na hrazení vydání a tu není kde vzít. Dříve jsme měli vždy pěknou návštěvu jiných národností, ale teď se k nám již nehlásí a pořádají si své zábavy dale ve městě, kterých se účastní i česká mládež. My starší již o tanec nedbáme a tak nám je zbytečno zábavy pořádát. Je to pro nás doba kritická ale jsme bezmocní abychom napravili, bylot' zaviněno prohibicí a podle všeho jak se poměry utváří, naděje pro nás není žádná, že by se časy zlepšily. Na zdar!

Václav Dvořák.

V Baltimore, Md., 25. února 1918.

Poslední číslo "Sokola Amer." bylo krásným důkazem pilnosti dopisovatelů, z nichž značná část byla dopisovatelů dobrovolných. Br. redaktor věnoval dopisům bezmála

la celé číslo a ještě to nestačilo. Je sice pravda, že dopisy ubírají místa látky mnohdy užitečnější, ale v této době jsou důležitým znamením doby. Ročník 1918 bude právě nejzajímavější těmi dopisy, docházejícími nejen od dopisovatelů pravidelných, o činnosti jednot pojednávající, ale i dopisy od těch našich hochů, z různých táborů a bitevních front. Bude-li někdy někde spínati nad námi rukama a lamentovati, že jsme tady nic nedělali, stačí prostě poukázat na ročníky "Sokola Abmer." v době světové války od r. 1914. Tam si to bude moci každý přečísti černé na bílém — holá fakta beze všeho nadsazování. A proto doufám, že br. redaktor i nadále bude k dopisovatelům laskav a popřeje jim místa co bude moci. — — —

Velmi mile překvapila mne práce br. Vonáška, vydaná nákladem Sok. Obce. Seznam článků bude pro nás výtečnou pomůckou a přál bych si jen, aby bylo po letech v tomto směru pokračováno a navázáno tam, kde br. Vonášek přestal. Br. Vonášek sice v předmluvě se omlouvá, že práce mohla býti přehlednější, ale této omluvy netřeba. Co vykonal, stačí úplně a zvláště duševní pracovníci v jednotách našich budou mu za tu práci zajisté vděční. — — —

Zajisté, že všichni bratři věnovali veškerou pozornost návrhu, podanému Těl. Jed. Sokol v New Yorku, znějícím v tom smyslu, aby sjezd Sok. Obce v Americe byl odložen až po válce. Dle mého skromného názoru, návrh je velice rozumný a navrhovatelé zaslouží si uznání, neboť důvody kterými návrh svůj podporují, jsou vesměs závažné. Pouze třetí odstavec poněkud pokulhává, neboť naše zákony na sjezdech jsou vždy zdělávány jen malým počtem zástupců a ostatní členové neběrou na sjezdu podílu žádného je tedy zcela lhostejno, nalézali-li se člen naší Obce v Chicagu, nebo v Rockford, Ill. — nebo ve Francii. Ostatní důvody jsou ale vesměs dobré. Naše ústava nevyžaduje nalehavých změn, kdežto po válce za nových poměrů budeme moci lépe stanovit, čeho nám třeba konati na prospěch náš i našich ve vlasti. I praktické důvody jsou zcela na místě. Cestování na dráhách je v dnešní době nejen drahé, ale i nepříjemné, neboť počet vlaků je velice omezen a cestující jsou vysazeni mnoha nepříjemnostem. Dokonce též myslím, že by sjezd ani nevykonal mnoho, neboť v rušné době posledních 12 měsíců, málokdo z nás obíral se v myslí nastávajícím sjezdem a nepochybuji, že naši vyslanci sešli by se nepřipravenější, než kdy před tím. Nesmíme ovšem pouštět se zřetelle, že odbyvání sjezdu krátce po ukončení války bude přece jen velkou nutností. Nemám na mysli projev, že bude-li česká zem osvobozena, úkol Sokolstva tím bude navždy splněn. Takové "špásavné" výroky necháme zajisté nepovšimnuty, byť byly pronášeny sebe vážněji. Něco jiného mám na mysli! Sloučení Sokolstva amerického budu považovati za úplné a dokonalé teprve tehdy, až sejdou se zástupci dřívějších dvou sdružení sokolských jako členové jediného tělesa a ztráví týden ve společné práci. To bude nejvýznamnější stránka příštího sjezdu a jsem jist, že tato příští schůzka naše sloučení amerického Sokolstva utuží do té míry, že tříštění sil bude navždy znemožněno. — Dle zpráv našich denních listů, konference Č. N. S. dopadla nad očekávání skvěle a dala úplné zadostiučinění všem těm, kteří byli viněni z nesprávného jednání. Jsem tomu velice rád, že bylo-li někomu nespravedlivou kritikou ublíženo, že tisk veřejně věnoval tolik místa na uvedení satisfakce silám vedoucím. Při tom ale stejně mohlo být dáno trochu více toho tak zvaného kreditu jednotám sokolským, které také se musely "ospravedlňovati" ústy br. Doležala. Netřeba vzpomínati toho, co jednoty sokolské vykonalý od doby, co válka vypukla v roce 1914, kdo nechce zámyslně zavíratí oči svých před činy těchto jednot, ví to nejlépe sám. A přec ty jednoty se dnes musí ospravedlňovati před českou zahraniční veřejností a ústy zvláštního zástupce dokazova-

ti, že jsme konali svoji národní povinnost. A ty časopisy, které dobře vědí, že jednoty sokolské povinnost svoji konaly, ani dosti málo se nerozčilují nad viněním nás z vlačnosti a prostě konstatují — fakta. Nebudeme se tedy rozčilovati ani my, abychom neporušili krásný soulad, který nyní po české Americe zavládl a který — doufejme, přinese vlasti naší té křezné svobody, kterou chceme společnými silami jí vydobýti. Máme-li ale pracovati všichni společně, je třeba, bychom celou věc provedli až do posledních důsledků. Jedná se o vojenskou registraci v jednotách sokolských. Proč jen sokolských? A proč pouze strany jediné? Jednoty sokolské nejsou žádnou militaristickou organizací, aby měly v tomto ohledu požívatí nějakých výsad. Co tu máme zde v Americe spolků rytířských, mysliveckých, kadetů atd., jejich členové evičili ve zbrani po léta. Nač ty odstrkovati nebo z národních práv vyvíňovati. Ponechme hned v začátcích všem jejich práva, neboť každý není tak silné vůle, aby se nedal odstrašiti. — — —

Nyní zase něco o činnosti Sokolské Jednoty Blesk. Po zdařilém veřejném evičení, o němž jsem podal zprávu v čísle lednovém, druhým velkým úspěchem bylo divadelní představení, které sehráli naši snaživí ochotníci na nový rok. Hráli pěknou hru "Z českých mlýnů" a výkony všech byly zdařilé. Nehoda na jevišti představení trochu zdržela, za to ale obecenstvo bylo odměněno pěknou hrou, krásnými zpěvy a hudbou. Kdyby při jiných představeních jen polovina takového úspěchu po stránce návštěvy byla docílena, hoj — jak radostně by se to našim ochotníkům pracovalo.

Naši zpěváci byli na mne velice rozhorleni pro poznámku, kterou jsem o nich uvedl v čísle prosincovém, m. r., a aby dokázali, že jsem jim křivdil, pustili se s novou chutí do práce a přibráli si ještě sestry, utvořivše smíšený sbor. Nyní, když máte mezi sebou hoši též krásné pohlaví, to už můžete být jisti, že se neopovázím vám více ubližovati.

Počet členstva k mé radosti neklesá, naopak spíše stoupá. Jenom nezapomínejme na náš dorost a hledme, by každý dorůstající hoch byl přiveden k jednotě sokolské. Naše podpůrné spolky, jak mužské tak ženské, by měly samy pro jednotu naši agitovati, neboť my jim z mládeže vychováváme zdravé a uvědomělé členstvo.

Školní výbor nám oznámil, že Patronát školy Aug. Heřman pomýšlí na brzkou stavbu školy, která je velikou nutností. Jsou vydány opět sběrací listiny ve prospěch stavebního fondu a proto bratři konejme svoji povinnost. Česká škola volná, vedle naší těloevičny, jsou nejdůležitějšími institucemi našimi a každý dle svých poměrů měl by k tomu přispěti, abychom měli školu co nejdříve. — —

Dne 11. února jednota pořádala Šibřinky, které dle všech známek, překonají svým finančním úspěchem všechny minulé. Že o to má výbor zásluhu velikou, je beze sporu. Šibřinky byly novým důkazem, že nás úspěch nemine, zasadíme-li se o svoji věc řádně a pracujeme-li s láskou a ohotou.

Zástupce v Č. N. S. br. Cihlár, oznámil nám ve schůzi únorové, že místní Odbočka stále pěkně pokračuje a že finanční výsledky jsou velmi uspokojivé. Jen více zájmu třeba se strany našeho členstva. Prosím bratři — vezměte v úvahu.

Dopsáno též všem zástupcům marylandským v kongresu Spoj. Států v zájmu naší místnosti a od některých došli odpovědi povzbuzující.

Jsa pamětliv nedostatku místa v S. A., nebudu dopis svůj dále prodlužovati a na konec jen připomínám členům, by hleděli k tomu, aby i zprávy našeho bratra náčelníka ohledně návštěvy těloevičny, byly co možno potěšitelné.

Na zdar!

Karel Matoušek.

Chicago, Ill., 26. února.

"Lépe pozdě, nežli nikdy," praví přísloví. Tak přicházím i já se svoji trochou opozdění, abych podal zprávu o činnosti jednoty Sokola Slávoje v době poslední. Ačkoliv není u nás toho ruchu bývalého a leckde znáti mezery, nezahálíme, zápasíce často s potížemi nemalými. Čím ale práce naše jest tvrdší, tím i výsledky jsou milejší. — Valná hromada jednoty konána v neděli 31. prosince a jednání šlo hladce; hlavní funkce a úřady zůstaly v rukou stejných bratří, neb ani jinak náhrady nebylo. A možno upřímně říci, že naši bratři činovníci jsou vesměs osvědčení pracovníci sokolští, jimž prospěch jednoty jest cílem prvotním. — Zvoleni následující: starostou Cyril Popelka, náměstkem Jos. F. Mřížek, tajemníkem Karel Wittman, účetním Josef Synek, pokladníkem Vincenc Marek, náčelníkem Bedřich Kviz, místonáčel. Fr. Liška, knihovníkem Jan Zachotina, praporečnickem Fr. Boula a G. Blažiček, dom. správcem Karel Procházka, majetkový výbor K. Bejček, Jos. Mřížek; na zábavní výbor Ant. J. Kučera, M. Kudlata, R. Tůma, Bohd. Nekolný, K. Wittman; na účetní výbor K. Bejček, Fr. Liška a Jos. Grossman; do ředitelstva Zachotina, Kudlata, Nekolný; zást. do Žen. odboru Zachotina; zást. do Župy Střední Zachotina, Kviz; zástupci do Patronátu školy Paliacký Rud. Tůma, Karel Tůma; zást. do odbočky Čes. Nár. Sdr. Popelka, Cyr. Zachotina, Marek, Liška a Kučera; zástupci na sjezd Sok. Obce Cyril Popelka, Jan Zachotina, Jos. F. Mřížek, Rud. Mřížek, Vincenc Marek, Karel Bejček a Jos. Synek. Cvičitelem žactva a dorostu znovu jmenován br. Jan Tesař. — Provedená sbírka na Č. N. S. vynesla \$10.50 k čemž jednota povolila \$5.00. Dle zpráv jednotlivých bratří činovníků, z nichž mnohé byly velmi zajímavé, seznáno, že činnost v roce uplynulém byla celkově dobrá, — ač netvrdím, že nemohla býti lepší, ale jako všude tak i u nás, část bratří pracuje a se snaží, někteří jak se říká, sem a tam "zatlačí" trochu tu naši káru a ostatní mlčky a často bez zájmu, lhostejně ku věci naši hledí. Vzbudí se u nich nadšení chvilkové a pak opět sláma dohoří a vše jde svým klidným tempem dál a dál. To již se snad ani zde jinak čekati nedá. — V těloevičně naši jest ještě dosti rušno, což platí ale pouze o žactvu a dorostu, a možno nám přiznati, že jednota naše našla v br. Tesaři dobrou sílu evičitelkou, třeba mnohdy v různých náhledech jsme se s ním rozcházel. On pozvedl u nás otázku našeho sokolského dorostu značně a dnes můžeme se pochlubiti pěkným klubem dorostenců, pro něž zavedl mnohé užitečné novoty, jako vycházky, přednášky, poučné rozhovory a vlastní knihovnu. Právě se chystáme uvést 9 oněch hochů za členy jednoty při večírku, jež bude ku příležitosti této pořádán. Bude pouze ku prospěchu, budeme-li pokračovat v péči o náš dorost i nadále po odchodu br. Tesaře, jenž přihlásil se co dobrovolník do Československé armády. Musí býti předním našim úkolem starati se o tuto naši dorůstající mládež, poučovati ji o myšlence sokolské, připraviti ji přiměřenou zábavu, aby oblíbili sobě kruh náš. O členstvu mnoho chvály říci nelze, neb není návštěva evič. hodin příliš skvělá, což ale myslím, že se zlepší neb právě tyto měsíce značně úprava našich večerů byla rušena "bezteplnými dny", což ted' s nastalým jarem pomine a musí býti společnou snahou nás všech mladých členů, jimž kosti dosud nezápenily, a zvlášt' našeho evičitelského sboru, aby všemožně nápomocen byl našemu náčelníku br. Kvizovi, jenž s energií chvályhodnou se úřadu tohoto ujal, aby přípravy na veřejné pro něž zadán Plzeňský Pavillon na neděli 2. června byly rozvinuty v míře co největší, aby stalo se pravou ukázkou naší práce sokolské. Též i u sester větší zájem nijak ku škodě nebude, aby účastí svoji pozadu nezůstaly. — Bratři, též připomínám, by jste již ted' uvažovali o náhradě br. Tesaře, jehož těžce budeme jako evičitele postrádati, neboť

sil evičitelských dneska poskrovnu a když činěny budou přípravy na veřejné věci tato při nácviku žactva jest značně důležitá. — Finanční náš stav není právě nejlepší i přesto, že zábavní náš odbor snažil se všemožně, aby obohatil pokladnu co nejvíce. Myslím ale, že tyto stesky slyšeti u více jednot. V uplynulém roce pořádány tyto podniky: Šibřinky, Veřejné, 1 výlet, Ukázkové evičení, 1 členský večírek, večírek na rozloučenou s br. dobrovolníky, a veselý Sylvestr. Práce to značná a na pohled se zdá, že činnosti této příkladán zájem větší, nežli v ústrojí sokolském má býti. Nutno ale zřetel bráti k tomu, že téměř celý příjem zábav pohlezen jest pravidelným a nutným vydáním jednoty neb příspěvků členské ani zdaleka vydání nekryjí a věru nebude na škodu, když příští sjezd Sok. Obce si finanční otázky našich sokolských jednot všimne a to důkladně.

sehnáním toho dolaru — a proto problém tento jest vážným pro budoucnost mnohých jednot a příští sjezd měl by věci tuto řádně probrati. — Buď rozvrhnutí členstvo na činné a přispívající, kde by tato druhá třída členstva byla více peněžním činitelem a svými příspěvky značně vyššími hleděla udržeti zdravou rovnováhu prostředků našich jednot, aneb najíti cesty jiné, aby nebylo třeba činnost zábavní u jednot do takové míry uváděti. Prvým účelem Sokolstva musí býti národní výchova, a pak účel společenský. — Činnost naše vzdělávací byla omezena čistě na používání knihovny, neb dramatický odbor v místnosti naší nemůže působnost rozvinouti a od přednášek po několika nepodařených pokusech v letech minulých upuštěno. Pře by bylo ale záhodno, by letos znovu učiněn nový náběh a uspořádána jedna neb dvě přednášky ještě v tomto zimním obdo-

Účastníci kursu okrsku minnesotského.

Dnešní poplatky Sok. Obce zdají se mi značně vysokými, Dám příklad náš; členové platí 40c měsíčně \$4.80 ročně (což často zdá se mnohým mnoho). Z toho připadá Sok. Obci \$1.20 ročně (vedle příspěvků na fond sjezdový, jež u nás neplatíme), Župnímu ústředí 10c ročně, národní daň \$1.20 odváděna Č. N. S., což úhrnem činí \$2.50, tudíž čistého zbývá pro jednotu \$2.30, z čehož nutno odraziti ještě různé dary na mnohé vlastenecké účely, jichž nutno nám podpořiti a přijdeme k závěru, má-li jednotu dostáti všem svým povinnostem jako vydržování těloevičny a jiným úkolům, jest nucena velkou část sil svých obrátiti na shánění peněžních prostředků, a je-li jednotu zatížena dluhem na budově své, aneb jinak pak dnes těžko vychází. Zábavy nejsou již tím zdrojem příjmů, jakým bývaly a v době dohledné přestanou jimi býti úplně. Těmito poměry hyne, ale též i činnost jiná, hlavně osvětová, neb často nejlepší síly naše vybíjí se za

bí. Jinak hled'te, bratři a sestry, vzdělání své doplňovati dobrou četbou, dobrých českých knih, již v knihovně naší slušný výběr. Knihy půjčovány vždy prvé úterý a druhý a čtvrtý čtvrtek v měsíci při schůzích našich. — Stavební náš odbor a řiditelstvo mnoho nové práce podati nemohl vlivem nynějších poměrů, ale letos již značně zasáhl ve vnitřní práci a vede řádnou kontrolu našeho jmění. — Ženský náš odbor má se čile k životu a sestry o schůze své jeví dobrý zájem, a jsou vždy při všech podnikcích našich značně prací svou nápomocny, začez jim platí náš dík. Není mezi námi toho poměru, jak mnohde jinde se stává, kde jednání odboru jest zcela od počínů jednoty odlišné a mnohdy i sokolské cti se přičeí. U nás mezi oběma tělesy jest soulad úplný, aniž by tím nijak samospráva Ženského odboru trpěla. Do schůzí pouze vysílán zástupce jednoty, jenž informuje odbor o všem a dává kde třeba pouze rady a pokyny přátelské.

Sestry Váš dar \$100.00 byl věru vhodný, a hled'te by i v roce tomto úplná shoda korunovala zdar společné práce naší. — Pro akci Č. N. S. pracujeme, seč naše síly stačí a národní daň zavedena u nás již plně 3 roky. Jest ku podivu, že ještě dnes najdou se sokolské jednoty, jež odvádění oné daně se vzpírají. Ano, poměry jsou dnes dosti těžké, ale co je to vše proti utrpení našeho lidu doma. Bylo by zradou naší na těch obětavých bratřích, již šli obětovati vše pro svobodu našeho národa a záchranu demokracie, kdybychom my nechtěli přinášeti oběti tak nepatrné. Co vše nám zde bude platné, budeme-li míti nádherné tělocvičny, výborné školy, a jiné vymoženosti, když nedomůžeme se svobody a volnosti naší domoviny. Pak i my zde budeme usýchající větví vlastního kmene. Proto musíme nasaditi v této době vše, naše peníze, naši sílu a býti vytrvalými. Dnes povinností každého Čecha, jehož neváží nutně rodinné neb jiné důležité závazky, aby vstoupil do Československé armády. A byt' i mnohé naše jednoty daly v šance svoje bytí, vyplnily by pouze úkol, jenž Sokolstvu dán v štít. Národ vždy vděčně vzpomínáti bude zásluh jeho a postará se by nové, moenější útvary na starých troskách byly zbudovány. S láskou bratrskou myšlenky naše zalétají k těm mnohým bratřím našim, jež osud rozvál do všech konců světa a sestry všemožně starají se, by vybavení proti zimě a nepohodě, a jinak by chvíle jim nebyla dlouhá. Mile potěšení jsme byli návštěvou br. Tichého, Srpa a Melichara, již až z dálného Frisca cestu vážili, aby aspoň týden v kruhu známých se pobavili. Též radostným pro nás bylo shledání se s našim býv. náčelníkem br. Balabánem, s nímž si osud tak nevděčně zahrál, a s br. Prokúpkem, jenž z armády pro stav zdravotní propuštěn. — Ze řad našich na vždy odešel br. Václav Mrvík, tichý drobný pracovník; budiž památce jeho čest! — V poslední schůzi mile nás též svoji návštěvou překvapili br. Doležal a br. Hrbek z New Yorku, jenž byl delegátem na konferenci Č. N. S., začež jim dík neb mnohé povzbuzující jsme sobě pověděli. — Bylo by velice záhodno bratři, abyste schůze lépe navštěvovali, aby činnost v roce tomto byla opět uspokojující, tudíž s příchodem jara i s novou chutí k práci!

Na zdar!

Jan Zachotina.

San Francisco, Cal., 27. února.

Čin dvakrát nezraje! Veřejné mínění kladlo za vzor neočekávaný výnos bazáru, v městě našem v listopadu r. 1916 společně všemi spolky pořádaného. Podivovali se i osvědčení pracovníci z jiných odboček, jak se mohlo tolik práce vykonat a tolik peněz vytěžit v tak kratičké době. Lze se nám s hrdoostí odvolat k hlubšímu porozumění širších vrstev zdejšího českého lidu a obdivuhodné obětavosti některých jednotlivců, v nichž hlas marnivosti nepřerušil zvuk srdce. Jak správně pochopil význam přítomné těžké doby náš evičitel, br. A. Kořínek, jenž nemohl, přes prokázanou vůli, býti přijat do armády Spoj. Států—svědčí, že mnohé a mnohé večery věnoval i mimořádnému evičení devíti evičících členek. Sestry ochotně pomáhaly v přípravách pro slavnostní večer Akademie. Cvičila se prostná, kůň, dvě sousoší, a) jednotlivců, b) dvojic, c) trojic, d) skupiny zvláštní. Vše provedeno bezvadně. Předvedené obrazce, ve skupinách, jako: z jara, za večera, u studánky, Libuše věští slávu Prahy, se všem mnoho líbily. Sestry v krátkých, bílých šatech za střídavých námětů světla, k dosažení plného dojmu soch a sousoší zvlášt' nalíčené, provedly navičené skupiny k překvapení a uspokojení obecenstva. Zvlášt' symbol tklivé naší hymny "Kde domov můj", pečlivě prostudovaný, prodehnut jemným citěním vlastence—Čecha—sestrami podán věrně, za doprovodu hudby vyvolal sterý ohlas v nadšeném shromáždění upřímných přátel siré vlasti a každý z nás zajisté rád by byl v té velké chví-

li vydatněji přispěl k strhání pout s té zubožené, krásné, kdys tak slavné otciny. Leč pohřichu, ne ve všech trvale kotví tato vznešená snaha čistých srdcí a veliké, krásné duše. Doufáme, že bude lépe, vždyt' "za volnosti lidskou v nás kdys rozkvetlou, dnes stojí Čech, jak druhdy za ni stál, ta myšlenka, která nás ve hrob smetla, zas k slávě vznesle nás, jen dál, jen dál!"—

Založily jsme odbočku "Véleek", jež získává hojně členek a příznivců. Nakoupily jsme vlnu ve velkém a pletemek pilně i doma. Je to pro naše dobrovolníky, jichž svrchované oběti odmění láska vděčného, svobodného národa. Dobrovolníci, do zdejší armády Spoj. Států přidělení, již odjeli; leč přes to těší se zábavy hojně návštěvě, neboť program, což jest důležité, bývá pečlivě sestaven. Je na nás všech, abychom zvlášt' v letošním roce přičiňovali se všichni dle nejlepších svých sil a svorně pracovali k lepšímu příští drahé vlasti. Žijeme život národní a nevykládejme, jak jej třeba žít!

Na zdar!

Milča Výborná.

Cleveland, O., 28. února.

Mnohému as divno, že již po několik měsíců neobjevil se dopis ze Sokola "Havlíček" v "Sokole Americkém" Poslední dopis psal br. Pepík, který nyní slouží v armádě Strýce Sama. Minulého roku bylo tomu deset let, co založena byla naše jednota. Přípravovali jsme se ku veliké slavnosti. Válka však změnila naše plány a my odložili slavnost na dobu příhodnější. Přece však jubilejní rok zůstane zapsán zlatým písmem v dějinách naší jednoty. neb byli to i naši borei, kteří na povel stavěli se pod praporek spojenečů, by bojovali proti staletému nepříteli všech Slovanů, za svobodu své vlasti a za svobodu všech utlačovaných národů. Jak jsme hrdi na vás, bratři draží! Vy nezapřeli jste, že z národa jste Husova, že potomci jste Havlíčkovi . . . Bude tomu již rok, kdy prvních pět bratří odjelo do Kanady, aby vstoupili do české družiny. Tito již několik měsíců jsou na bitevní linii, již zakusili pekla válečného. Druhý oddíl vstoupil pod praporek hvězdnatý a konečně, když "tatiček" Masaryk zavolal pod praporek náš vlastní, odjeli bratři naši do sesterské Francie, aby spojili se s ostatními bratry v armádě naší. **Po tolika létech zase armáda naše.** Celkem máme 22 našich členů ve zbrani. Všichni odjeli tiše, beze všech okázalostí co praví revoluci-onáři.

Byla celoroční schůze; volby odbyty dosti hlaďce. Zvoleni skorem všichni staří činovníci, až na náčelníka, kterýžto úřad na svá bedra žádný vzít nechtěl. Proto jmenován br. starostou tříčlenný výbor, který povede evičení tak dlouho, dokud nebude zvolen náčelník, po případě celý rok. Již několik roků byl náčelníkem br. Klimeš, neb Hořica, kteří lví podíl na postupu naší jednoty mají. Oba se omlouvají, že přijmouti nemohou, že povinnost je váže jinam. Bratři, proč volit generála, když není vojska? Jelikož nejlepší naši borei, kteří byli v tělocvičně činnými slouží v armádě, jest na čase, aby ti, kteří již delší čas odpočívají i ti, kteří vůbec nezačali oblekli na sebe evičící kroj, aby v tělocvičně zavládl opět jiný život, jako bylo vždy u "Havlíčka" dříve. Pak by to br. náčelníka více bavilo, když by viděl, že práce jeho není nadarmo, že i druzí ku postupu jednoty pracují. Též sestry, vy byste měly více vypomoci při evičení žaček a členek. Jest to pro vás dobrou školou, neb poznáte rozličné povahy dítek, samy až pak budete vychovávat své vlastní dítky, budete míti již jakousi zkušenost. Koncem ledna pořádala naše jednota, jako každým rokem, "Šibřinky", které vždy patřily mezi nejlepší zábavy české v Clevelandu. Letos však masek bylo málo, ani síň dekorována nebyla, i na "Bese du" zapomenuto. Kde jest chyba?

Ve včerejší schůzi naší jednoty projednáván byl návrh bratrské jednoty new-yorské stran příštího sjezdu S. O. Ačkoliv mnoho třeba opravit stanovy nedokonale, po uvážení návrh jednoduše přijat s podmínkou, že nutné záležitosti možno vyřídit hlasováním Žup a V. V. cestou písemní. — Též čten dopis od místní odbočky ČNS., ve kterém nás žádají, zda-li by naše jednota mohla odvádět členské příspěvky na ČNS. místní odbočce. Po uvážení požádán dopisem náš V. V. S. O. o radu, jakým způsobem dala by se vše nejlépe vyřídit. Proč jsou dítky "pojmenovány?" Tuto otázku již několikrát jsem si předložil a vždy jsem přišel k tomu náhledu, že jest to jakási svobodářská "zbytečnost". Není to sice nic zlého, ale také nic nutného... Byla schůze svobodomyšlného spolku. Schůze byla jen tak na rychlo "odbyta", jak už se to odbývá, projednávány byly jen ty nejnutnější záležitosti. Předstupují rodičové s dítkem a dva svědci. Předseda v menším proslavě představuje rodiče, kteří na důkaz svobodomyšlného smýšlení před svědky slibují, že jejich synáčka, kterému dávají jméno **Václav Karel** budou po způsobu svobodomyšlného a řádného Čecha vychovávat. Na pámatku jménem sboru odevzdává mu malý dárek a zve všechny přítomné na malou hostinu... Jest po roce. Matka volá: "Pojďte se podívat na našeho "Džimika" jak již umí běhat". Myslím, že bez podobných obřadů možno se obejít, zvláště v sokolských jednotách. — "Já ten desák na to obětuji, ale to přece mi nemůžete mít za zlé, že té akci nevěřím!" Takto vyslovil prý se v jedné schůzi také bratr. Jest nutno, aby již jednou jsme uvažovali, aby již jednou co Češi stáli jsme pod jedním praporem a těm, co dosud takto mluví, aby bylo dáno na jevo, že o tom nepochybujeme, že byli praštěni rakouským "pytlem". Když již si myslí, at' si myslí, ale ne nahlas, obzvláště ne ve veřejnosti. Není doba k mluvení ale ku skutkům a tu tázati by se měl každý sám sebe, zdali koná svoji povinnost. Doufám, že příští dopis psátí budu veselejší a že práce pro naši samostatnost zase bude blíže cíle nejvyššího.

Na zdar!

J. Kiml.

Camp Clutier, 28. února.

Včera tiskl jsem ruku kamarádům s nimiž po 4—5 měsících jsem žil rodinný život. 40 z naší setniny opouštělo nás a možná že se shledáme až tam na luzích Francie.

Já mám 3 roky první občanský list a jsem zapsán za Čecha, ale přece před týdnem mně volali na Division Headquarters a ptali se mně, mám-li něco proti zdejší zemi nebo armádě. Já jim řekl toto; chci býti dobrým a svědomitým americkým vojínem, ale chci požívat práva, jaké mají tuzemci a ne býti v něčem odstrkáván neb odkopáván, neb dokonce býti ještě psancem v armádě. Podal jsem úřadujícímu setníku některé důkazy, jak amer. inteligenti nás nazývali "Polak's" atd. On vše sepsal a povídá mně, že se postará o očistu.

Ten samý den večer, velitel tohoto Campu, General Major Parker, svolal všechny příslušníky Rakouska do Y. M. C. A. a tam mluvili 3 česky od N. Sdruž. z Detroit, pak slovensky, chorvatsky, srbsky, a za Poláky mluvil sám setník. Zůstaneme všichni Češi až na 2 ženaté, kteří se chtějí dostati k rodinám.

Franta Bodanský mě poslal lístek a dopis na což jsem mu odepsal, ale odpověď čekám. Víím, jak to na farmě, tam není vždy čas, jak by si přál.

Zde Ti posílám podobenku mou co amerického vojína. Jak ji obdržíš, piš.

Zůstanu-li zde, podívám se na Velikonocce do Chicaga. Zdraví Tě i Tvou milou paní Váš J. Nezbeda.

Lyons, Ill., 2. března

Chápu se též péra, které skorem celou zimu zahálelo, a bych podal přehled naší činnosti u Sokola "Slovan" za zimu. Na vánoce pořádali jsme, jako každoročně, nadílku pro dítky do evičení docházející. Zábava byla srdečná a po nadílce a proslovu br. starosty Aug. Nováka a br. evičitele Lud. Šembery, rozproudila se nenucená zábava. Pak 10. února pořádali jsme za pomoci dram. odboru Sok. Berwyn divadelní představení "Náš roztomilý Pepiček", které se znamenitě vydařilo. Nemaleou zásluhu má pí. Zárubová, která byla původkyní hnutí toho, aby se nějaké divadlo v naší osadě pořádalo a v němž hrála také jednu z hlavních rolí. Též pí. Cítková, manželka br. Cítka, soudee v naší osadě, která se shora uvedenou paní chodily ve sněhových závějích dům od domu a zvaly a prodávaly vstupenky na divadlo ono, necht' přijme vřelý dík. Jistě každý ví, jaká byla letošní zima a pak že u nás není dům vedle domu, a tu chůze po těch preriích nebyl jistě lehký úkol. Že neumorně pracovaly bylo pak viděti v síni, která byla do posledního místa naplněna. A to nejen Čechy, i jinonárodovci, kteří, ač nerozuměli, přece pochvalně se vyslovili o jednotě naší. Čistý výtěžek byl \$56.07. Z toho na Červený Kříž bylo dáno \$35, ku stavebnímu fondu \$13.07, sok. Berwyn za propůjčení síně pro zkoušky \$5 a "Vělkám" v Cicero též \$5. Jednota naše se rozhodla pořádati ještě jedno divadlo letošní sezonu a za tím účelem navštívil výbor bývalou učitelku z berwynských škol, sl. Meisnerovu, která se uvolila s hráti představení s českými dítkami v anglickém jazyku ve prospěch náš. Bylo by záhodno, aby bratří od jiných jednot nás navštívili a tím pomohli nám, by přibylo do stavebního fondu, aby Sokol "Slovan" byl též po vlastním krovem. Jaro již se nám hlásí, tak žádnému nemusí býti za těžko se podívat do přírody, do venkovské obce, kde bude teď tak milo dlíti. Též již jest v proudu založení Ženského Odboru, kterou věc si vzala na starost neunavná pracovnice pro vše sokolskou, pí. Cítková.

Na zdar!

Fr. Černý, jed.

Chicago, 4. března.

U vědomí, že všichni, kdož se zajímají o jakoukoliv novotu, vykazující se schopností uvést život všem nám milé a drahé Obce Sokolské do proudu čilejšího a lepšího života, dovoluji si zdělit, že "Tělocvičná Jednota Sokol Slávský" konala ve středu, dne 27. února t. r. v dolejší síni Česko-Anglické Školy na záp. 18. ul. první zábavní schůzi, která setkala se s nejuplnějším zdarem. Jednota naše pevně věří a doufá, že schůzemi rázu toho nejen probudí stávající členstvo k větší a lepší činnosti, ale že vzbudí pro sebe zájem i mezi nečlenstvem, z jehož řad přibývati jí bude stále více a více jednotlivců. Čee toho dočítati schůzemi těmi a sice pořádním různých vzdělávacích a zábavných přednášek, akademií, hudebních programů a j. Nabyla přesvědčení, že posavadní schůze byly příliš jednotvárnými a suchopárnými. Rozhodla se proto jednu ze dvou měsíčních schůzí svých vyhraditi ušlechtilé zábavě, která by lákala a rozšiřovala pomalu bratrský a sesterský kruh náš, ve kterém odchodem bratří našich na vojnu viděti je místy mezery dosti povážlivé. V očekávání svém pak se nemýlila. Ukazuje na to hned výsledek první takové schůze, ve které do středu našeho uvedeno bylo osm nových členů. Velice srdečně uvítal je br. starosta, A. Doležal, po němž slova se ujal přítomný starosta Americké Obce Sokolské br. J. Čermák. Ten byl shromážděním, které bylo velice četné, uvítán s nadšením, jež zřejmě svědčí o úctě a lásce, které se mezi námi těší. Br. Jan Červenka, který se po dlouhé době opět mezi nás dostavil, promluvil rovněž několik srdečných slov a mezi jiným upozorňoval, že i na Sokolstvu bude, by ze všech sil pracovalo v

ZÁPISY A RŮZNÉ ZPRÁVY

ZÁPIS

o pravidelné schůzi Výkonného Výboru Sokolské Obce,
konané, dne 25. února, roku 1918.

Schůzi zahájil starosta br. Čermák za přítomnosti 11 zástupců. Nepřítomní bři.: Ad. Vlk, Paskovský, Roubal, sestry: Splavcová a Šlaufová. Omluvení br. Vlk a obě jmenované sestry.

Po přečtení zápisů, jež schváleny, žádal jednatel, aby než bude přikročeno ku čtení dopisu, bylo mu dovoleno, podat celoroční zprávu. Žádosti té vyhověno. Jednatel na to čte zprávu a poukazuje na jednoty dluhující a zpráv nepodávající, dále poukazuje na zvláštní zjev, že jednoty Župy Jižní a Pacifické až na malé výjimky neplatí do fondu sjezdového, což také činí sbory Sokolek Župy Západní, upozorňuje na stále vzrůstající dluh jednot T. J. S. Čech, Cleveland, O., T. J. S. Tyrš, Cedar Rapids, Ia., T. J. S. LaCrosse, T. J. S. Jan Amos Komenský, Brainard, Neb., T. J. S. Žižka, Dallas, Tex., Česko Americký Sokol v Chicagu. Usneseno, všechny dluhující jednoty vyzvat k vyrovnání se do příští schůze s podotknutím, že nedostojí-li závazkům, hlasování o návrh odložení sjezdu nebude počítán a že v té schůze ze svazku budou suspendovány. Zpráva bude uveřejněna v březnovém čísle Sok. Amer.

Čten dopis Župy Střední v kterém se vyslovuje proti návrhu new yorkskému a podává důvody o potřebnosti odložení sjezdu. Zároveň čten dopis T. J. S. Cleveland, v němž žádáno, aby sjezd nebyl odkládán, ale aby Výk. Výb. vynášel cestu, by k sjezdu byl počet zástupců snížen.

Sokol Slávský souhlasí s odložením sjezdu, ale je také pro zvolení výboru k opravě stanov. Všechny tyto projevy mají být uveřejněny v Sokole Amer. aby zájem o této věci byl náležitě vzbuzen a návrhy na opravy stanov byly podávány.

Jednatel čte 3 dopisy jednot dluhujících, kterými je omlouváno nepodávání zpráv a zaslání příspěvků.

T. J. S. Owatona, žádá členské listky a přikládá vzor, dále chce počet členů, kteří jsou ve službě vojenské, by mohla být shotovena vlajka služební, jelikož Výk. Výb. nemá členských listků dle vzoru a jelikož druhá žádost jest nejasná, uloženo jednateli požádati o vysvětlení a poslati listky členské, které po ruce má.

Ženský Odb. Sokol Komenský, Chicago, oznamuje zástupkyni do sjezdu sestru Marii Smetanovou a vyslovuje se pro sjezd.

Br. Tichý, bývalý člen Sokola Nová Vlast v Cleveland, O., odvolává se k Výk. Výb. z rozhodnutí jmenované jednoty a usneseno jednotu tu upozorniti na jeden z důvodů, který je velice závažný.

Sbor Sokolek Tábor Slov. Lípy, oznamuje zástupkyni do sjezdu sestru Šlaufovou a Emilii Záhrobskou.

Br. Krémár člen T. J. S. Portland, Ore., žádá o účet za příspěvky a jednatel má vyříditi.

Č. A. Sokol St. Paul, Minn., žádá o záslužní listinu pro br. Františka Posaváda, jenž byl členem T. J. S. Blesk. Má být vyhověno.

Dámský Odbor Sokola Rozvoj a sbor Sokolek Tyrš, Omaha, Neb., protestují proti mimořádnému příspěvku 10e pro Č. N. Sdr. Usneseno poukázati na souhlas většiny jednot.

T. J. S. Praha, Prague, Neb., zděluje, že jí nebude možno vybrati od členů 10e. pro Č. N. Sdr. a uloženo jednateli zdělit jim, že bude očekáváno dodržování tohoto závazku.

Br. Stýblo žádá Výk. Výb., aby mu vymohl přestupní listinu od Plzeňského Sokola. Odporučeno, by žádosti tou odvolal se k sjezdu.

T. J. S. Crete, žádá o záslužné listiny pro bry: Josefa Sedláčka a Františka Kostlána a usneseno, vyhověti, jelikož k listinám jsou oprávnění. Táž jednota oznamuje zvolení Karla Kokrdy zástupcem do sjezdu.

Br. Frant. Ludický, člen Sokola Havlíček-Tyrš, Chicago, hledá místo evičitele někde v Minnesotě neb Texasu, odkázáno Ústředn. Tech. Odboru a žádost ona odporučena jednotám v jmenovaných státech k povšimnutí.

Br. Václav Gregor člen Sokola Karel Jonáš, Wilson, Kans., zděluje, že nemožno zodpovědět dotazník, protože není u jednoty, evičičích členů. Vzato na vědomí.

Br. Fr. Drassal oznamuje, že navštívil T. J. S. Hopkins a s úředníky přivedl knihy do pořádku a doufá, že zase bude pracováno na poli sokolském.

Ústřední Výbor Župy Západní stěžuje si, že dosud nebyly zaslány knihy bývalé Župy Střední, aby z nich mohl být zjištěn stav jednot, které byly k této Župě přiděleny. Jednatel vysvětluje, že knihy jsou v rukou nové Župy Střední a že budou zaslány jakmile povinnosti jednot budou zde urovnány.

Okrskový Výbor Clevelandu žádá, by byla utvořena znovu Župa Severo-Východní a záležitost tato odkázána sjezdu.

T. J. S. Hopkins zasilá seznam zbývajících členů a poplatek v obnosu \$13.50 a žádá o prázdnotisky čtvrtletních zpráv.

Sokol Havlíček-Tyrš, Chicago, a Plzeňský Sokol, dotazují se, zda možno posečkat s hlasováním o návrhu T. J. S. New York do čtvrtletních schůzí. Má jim být zděleno, že k hlasování jest doba 60ti dnů.

Br. Jan Konečný, dobrovolník ve francouzské armádě v Africe, žádá o podporu prostřednictvím br. Nováčka. Odkázáno Pomočnému Výboru spolu se žádostí, dobrovolníků v Cognac, Francie o zaslání evičebních spodků.

Karel Bouchal, učitel těloeviku Kursk, Rusko, žádá o zaslání Sok. Amer. a nějaké staré ročníky, jakož i knihy těloevičné. Usneseno dle možnosti vyhověti.

Br. Jan Mikulecký z Bendon, Mich., zasilá ček na \$50.00 na podporu zajatec v Srbsku a pro České dobrovolníky. Uloženo jednateli ček odevzdati Pomočnému Výboru.

Br. Bohumil Kučera, Racine, Wis., odevzdává \$3.75 stržených za odznaky bývalé Župy Fuegner-Tyršovy.

Výk. Výbor Matice Vyššího Vzdělání zasilá poděkující přepis za příspěvek.

Pro odložení sjezdu zaslali výsledek hlasování následující jednoty: T. J. S. Omaha, T. J. S. Schuyler, Neb., T. J. S. Oklahoma City, Okla., T. J. S. Edwardsville, Ill., T. J. S. Milwaukee, Wis., Sokolky Blesk, Sbor Sokolek Tyrš, Omaha, Neb. Pro čestné členství pana Štefanika a 10e pro Č. N. Sdr. Sokolky Líbuše Dallas, Tex., T. J. S. Philadelphia, T. J. S. Little Ferry, N. J., T. J. S. Karel Jonáš, Cicero, Ill.

Ženský Odbor Sokola Cleveland požádal o členství Sokolské Obce a zaslal zápisné, žádá o vyslání zástupce ku dni 3. března, na který den chce oslaviti přistoupení a je ochotna nésti vydání s tím spojené. Usneseno žádosti vyhověti a zástupkyni zvolena sestra Štěpánková.

Pan Josef Svatoň z Antigo, Wis., oznamuje založení sokolské jednoty v městě tom a žádá o poučení, jak by se mohla státi členem Sokolské Obce. Jednatel zděluje, že žádané vysvětlení podal a zároveň poslal brožury pro členstvo.

Sokol Moravan Toledo, O., zděluje, že je ve finanční tísní a nemůže vyrovnati \$6.50 dlužných za odznaky bývalé Župy Fuegner-Tyrš a příspěvky za čtvrté čtvrtletí slibuje však vyrovnati.

T. J. S. Fuegner-Tyrš, Omaha, oznamuje zástupce do sjezdu Fr. Radila mladšího.

Čten účet br. Ferd. Musila, jednatele Ústř. Vzděl. Odbo-
ru za poštovné v obnosu \$1.45 a služné v obnosu \$60.00 po-
ukázán ku vyplacení. Schváleno také doporučení bři: Jar.
E. S. Vojana, Fr. Horlivého a Josefa Skalského za členy
Ústř. Vzděl. Odbohu.

Sestra Šimanová dává Výk. Výb. obraz znázorňující Če-
chii lkající nad smrtí jejího manžela a prvního starosty So-
kolské Obce a týž s povděkem přijat.

Br. Doležal podává zprávu z konference Krajských Vý-
borů Č. N. Sdr. a zpráva ta protože vyznívala velice přízni-
vě s uspokojením přijmota.

Br. Rudiš-Jičínský oznamuje, že již dostal povolení k vy-
dávání Sok. Amer. bez předběžných zaslání přeložených člán-
ků poštovním úřadům.

Br. Anton Mueller předává k uschování stříbrný pohár,
který byl darován Střední Župě za účast na průvodu pořá-
daném Spolkem Obchodníků jihozápadní strany o čtvrtém
červenci r. 1917.

Br. Háek zve ku společné zábavné schůzi Sokola Slávské-
ho se Ženským Odborem a br. Popelka zve ku schůzi Sokola
Slavoj kde uváděno bude k jednotě 11 členů z dorostu.

Vzhledem k tomu, že čeští dobrovolníci v Americké Ar-
mádě jsou propouštěni, že nemají občanských listů, usneseno
obrátkiti se na tajemníka války, na kongresníky z různých li-
striků a žádati je, by u vlády zakročili ve prospěch podřze-
ní jich ve službách proti nepříteli.

Usneseno, neplatiti za kolo obrazů ze šestého sletu, dří-
ve, dokud nebude vyzkoušeno.

Br. jednatel podává zprávu za měsíc únor jak následuje:

Příjem v měsíci únoru 1918.

Sokolky Omaha za příspěvky.....	3.65
Plzeňský Sokol za příspěvky	112.45
TJS. Dayton, Ohio, za příspěvky.....	11.50
TJS. Mladočech za přísp. \$24.30, Č. N. S. \$24.30, Župě Střední \$4.05	52.65
TJS. Říp, Pittsburgh, Pa., za přísp.....	42.75
TJS. Ravenna, do fondu sjezd.....	3.40
TJS. Fugner, Chicago, Ill., za přísp.....	10.75
TJS. Ord, Neb., za přísp. \$11.70, do f. sjezd. \$3.00..	14.70
TJS. Nová Vlast, Cleveland, O., za přísp. \$94.75, Č. N. S. \$191.60.....	286.35
Andrew Prebulka, S. Betlehem, Pa., za Skupiny.....	1.50
TJS. Vyšehrad, Lucas, Kans., za přísp.....	15.75
Candr J., Elizabeth, za Skupiny a T. H.....	1.60
TJS. Tyrš, Omaha, Neb., za přísp. \$40.45, do fondu sjezdového \$13.50	53.95
Fr. J. Kolář, Montgomery, Minn., za Tech. Hlídku..	.10
TJS. Karel Havlíček Borovský, Ennis, Tex., za přísp.	50.00
Sokolky Schuyler, Neb., za přísp.....	1.15
Matuška F. B., Valley Center, Alta, Canada, předpl..	1.25
TJS. Dodge, Neb., za přísp.....	40.50
Za oznámku	24.00
Za oznámku	24.00
J. A. Komenský, za přísp. \$18.60, ČNS. \$18.00.....	36.60
J. A. Komenský, za přísp. \$17.70, ČNS. \$17.00.....	34.70
TJS. Dayton, O., Č. N. S.....	11.50
Šustáková M., Owatonna, Minn., za T. HL.....	.20
TJS. Lorain, O.	9.25
TJS. Hopkins, Minn.	13.50
TJS. Prague, Okla.	36.30
Ž. O. Sokola Komenský pro Č. N. S.....	48.90
TJS. Čechie za přísp.....	28.20
Br. B. Kučera za odznaky bývalé Župy F. T.....	3.75
L. Adamie, Empire, Canal Zone, předpl. \$1., ozn. \$1..	2.00
Jeníček M., Chicago, předpl. S. A.	1.00
Sokolky Malín, Ore., přísp.....	3.35

TJS. Oak Park, Ill., za přísp.....	19.45
Sokol Slávský, za přísp.....	51.90

\$1,052.60

Příspěvky	657.95
Do fondu sjezdového	19.90
Předpl.	3.25
Oznámky	49.00
Různé.	7.80
Č. N. S.	311.30
Ú. T. O.	3.40

\$1,052.60

Z min. měsíce..... 4,697.42

Celkem 5,750.02

Vydání 521.06

\$5,228.96

Vydání v únoru:

Číslo čeku

142 Národní Tiskárna, tisk únor. S. A. \$311.93, do- prava \$60.70	\$372.63
143 Franklin Co., za štočky	8.48
144 Bohemian Printing Co., za tisk dotazníků.....	6.50
145 Dr. J. Rudiš-Jičínský za redakci.....	45.00
146 Košář Jarka, za redakci T. HL.....	15.00
147 Vonášek Tom., proc. z ozn.....	12.00
148 Musil Ferd. L., služné jed. Vzd. Odb. \$60.00, po- štovné \$1.45	61.45

\$521.06

Tisk \$391.93

Doprava 60.70

Redakce 60.00

Štočky 8.48

Procenta 12.00

Ú. T. O. 6.50

Vzděl. Odbor..... 61.45

\$521.06

Finanční stav v únoru.

Dluhopisy	\$4,000.00	Fond sjezdový.....	\$2,480.58
Směnečné pohled..	1,353.05	Fond směn. pohl...	109.00
Hotovost v pokladně	5,228.96	Fond Sokol. Obce..	300.00
Záloha na náradí...	785.61	Fond úrazový	404.00
		Fond kursový	104.85
		Fond Ú. M. Š.....	6.20
	\$11,367.62	Fond Č. N. S.....	834.63
		Fond Ú. T. O.....	968.94
		Fond Vzd. Odboru.	42.12
		Pro zajatce.....	31.10
		Župě Střední	4.05
		Různé	15.15

\$5,300.62

Cyril Popelka, tajemník.

ZÁPIS O ŘÁDNÉ SCHŮZI

Ústředního Vzdělávacího Odboru Sokolské Obce v Americe,
která byla konána v pátek, 15. února 1918 v Sokole Chicago.

Schůzi zahájil předseda br. J. B. Dibelka. Přítomni
bři: Raisler, Slíva, Dr. Peival, Musil, Skalský, za Sokol-
skou Obce jednatel br. Vonášek. Omluveni: sestra Klaus-
ová a bři. Krásný a Zachotina.

Protokol z poslední schůze ze 16. listopadu 1917 po
přečtení byl jednohlasně schválen. Zápisů o třech schůzích,
— jedné z prosince a dvou z ledna 1918 — není, ježto se
nikdy nesešel dostatečný počet členův, aby mohlo býti pi-

kročeno k úřednímu jednání; tyto schůzky byly vyplněny rokováním o přípravách do budoucnosti ve směru vzdělávacím atd.

V této schůzi předložil jednatel následující dopisy a zprávy:

1. Br. Pavelka, jednatel Župy Jižní v Dallas, Texas, oznamuje 20. prosince 1917, že jejich Výkonný Výbor neměl v říjnu schůzi, nýbrž až v listopadu, následkem čehož nemohli odpovědět na výzvu Ú. V. O. z měsíce září dříve až v prosinci. Co se týče pracovníků, je prý to v Župě Jižní snad nejmudnější z celé Obce Sokolské, ježto valná část evičického členstva nachází se v armádě, ba i celý župní výbor musí se rozejít, kromě br. Buňaty. Vzdělávací Odbor měla Župa již od svého založení, a to tříčlenný; konečné ustavení, resp. rozhodnutí, bude učiněno v župní schůzi v lednu 1918. Br. Pavelka ve svém listě napsal několik slov, jež zasluhují všeobecného povšimnutí; píše: "I ve schůzi minulé byl náhled všech, že musí se v lidu našem vzbudit zájem o naši věc a nechat jim jasně poznat, kdo jsme a co chceme. Žel, že naši řečníci v Texasu dělají zase tu velkou chybu, že sami nedělají to, co říkají, a následek toho — nedůvěra lidu." Za T. J. Sokol v Dallas podotýká, že přenechají Ú. V. O. několik divadelních her.

2. Br. M. Grabenstein, jednatel Župy východní, oznamuje 21. ledna, že k ustavení Župního Vzdělávacího Odboru dojde ještě toho měsíce.

3. Br. Jos. Levý, 339 E. 75th St., New York City, jednatel Župního Vzdělávacího Odboru Župy Východní oznamuje 31. ledna ustavení tohoto odboru, za jehož předsedu zvolen br. Josef Modr, 310 East 70th St., N. Y. Žádá o nástin práce pro vzdělávací činnost a táže se, kdo hraje výlohy Odboru a zdali se může pracovatí společně i s jinými spolky ve směru vzdělávacím. Jednatel vyřídil ihned.

4. Br. J. J. Mík, jednatel Župy Západní v Omaze, Neb., oznamuje 10. února, že Vzdělávací Odbor byl zvolen (neudává jména), dosud však nemohl ustanovit řečníky, ježto schopní jsou prý prací beztak už přetížení. O vzdělávacích odborech vyslovuje se skepticky a myslí, že se jim nepodaří je v činnost uvést. Na konec tlumočí náhled Župy Západní: "Jsme toho náhledu, že Ústředna měla by vypracovatí cirkulární (okružní) cestu a sama řečníky, za pomoci domácího sboru do všech jednot poslati. Tím by se nabyl větší zájem o řečníka a každý by se více zajímal, nežli když přednáší domácí řečník." Záležitost odložena k uvážení na pozdější dobu.

5. Za Vzdělávací Odbor Župy Střední podává zprávu ústně člen tétož, podepsaný jednatel Ú. V. O. Župní Odbor byl ustaven v prosinci a vedle 5 členů, jmenovaných předsednictvem Župy (br. Dr. Rudiš-Jičínský, Jarka Košar, Jan Prokš, Vine. Sedlák, F. L. Musil), má každá jednot poslati do něho dva zástupce. Za předsedu byl zvolen br. Dr. J. E. S. Vojan, 2004 S. Albany Ave., Chicago, za jednatele br. Frant. Škubník, 1159 W. 17th St. Práce jde čile ku předu, čehož dokladem jest "Sokolská Beseda", chystaná na 6. března ve dvoraně Sokola Chicaga; zde mají být předvedeny obrázky z posledního všesokolského sletu v Praze s patričním doprovodem slovním, načež vedle kratší přednášky mají být ještě čísla hudební, atd., aby večírek nebyl příliš suchopárny pro ty posluchače, kteří neradi navštěvují samotné přednášky. Zařízení při besedě má být přátelské, aby se všichni mohli vespolek poznati a pobaviti. Myšlenka tato je velice dobrá a rádi uvidíme, osvědčí-li se v praxi. Vstupné stanoveno na 25c., dítkám v průvodu rodičů dovolen vstup zdarma. Vedle toho je Ž. V. O. ochoten vypraviti program pro přednášku nebo podobný večírek kterékoli jednotě, jež se přihlásí a poskytne ostatní potřebné: místnost a záruku návštěvy.

6. Br. R. Kříž ze San Franciska, Cal., oznamuje, že jsa nyní velice zaneprázdněn, nemůže dřívějšímu slibu ohledně přednášek dostátí a prosí o prominutí.

7. Br. Jaroslav J. Hein, řídící dramatického odboru Sokola v Milwaukee, Wis., žádá o nějakou dobrou divadelní hru, kterou by mohli sbrátí 17. února ve prospěch slav. 50-letého trvání jejich jednoty, již budou konati dne 15. a 16. června. Slibuje též, že z jejich knihovny poskytnou Ú. V. O. nějakých knih. — Vyřizeno jednatelem.

8. Br. Karel Mastný, jednatel Sokola ve Schuyler, Neb., žádá o divadelní knihy "Bratr Honák" a "Strašidlo u vodárny" a též hudebniny pro poslední. — Jedno ani druhé nepodařilo se jednatelem sehnati.

9. Br. Ant. Zamazal za Vzděl. Odbor Sokola v Dallas, Tex., žádá o nějaké divadelní hry z vesnického života českého nebo slováckého a o nějaké písně k akademii. — Jednatel vyřídil prostřednictvím knihkupečů.

10. Br. Dr. Karel Neuman oznamuje, že následkem zaneprázdnění není mu možno navštěvovati schůze Ú. V. O., ačkoli by v něm velmi rád pracoval, i vzdává se členství. — Resignace přijata.

Br. Vonásek a br. předseda rozhovořili se o programu Ú. V. O., který by měl být vypracován do příštího sjezdu a předložen k schválení; v něm musí být přihlíženo k tomu, aby činnost jeho nebyla ničím vázána a on mohl jednati pokud možno samostatně.

Na to jednatel čte článek br. Košar z prosincového čísla orgánu, v němž jest poukazováno na vzdělávací činnost v našich řadách. O tom rozpředl se rozhovor a jednatel vysvětluje, proč činnost není taková, jaká by být měla. Do "Vzdělávací Hlídky" v orgánu má připraven seznam divadelních her, dále zpracuje seznam vzorné knihovny zábavné a navrhuje otištění vzorného domácího řádu a řádu výletního a zábavního pro jednoty podle vzoru Sokola Komenského. Přijato a usneseno, aby všechny tři práce byly otištěny.

Br. Vonásek oznamuje, že kočovná knihovna Ú. V. O. která se nachází nyní v Detroit, Mich., má přijít ještě v únoru zpět, i navrhuje, aby se ke knihám a plakátům v této knihovně přibraly ještě některá díla z místních jednot a ze všeho aby se pak uspořádala výstava v Chicagu pod protektorátem Župy Střední. Přijato. — O chystané knize bra. Dra. Jičínského oznamuje, že většina jednot se uvolila, odebrati po 2 výtiskách; některé poslaly prý již docela peníze, jež však jednatel S. O. vrátil. — Za Výkonný Výbor S. O. oznamuje, že žádost Ú. V. O. z listopadu 1917 za honorování jednatele byla přijata.

O vzdělávací činnosti v jednotách rozpředl se čilý rozhovor, na němž brali podílu všichni přítomní bratři. Br. Dr. Peeival doporučuje cyklus okružních přednášek dle návrhu Župy Západní. Br. předseda doporučuje, aby v každé jednotě provedli soupis všech členů, kteří jsou schopni k jakékoli činnosti vzdělávací a veřejné vůbec, jako jsou recitace, přednášky, divadla, zpěv, hra atd., tak aby při každé příležitosti schopné osoby byly co nejsnáz a nejrychleji k dosažení. Jednatel upozorňuje, že na západě i na severozápadě dalo by se založiti ještě několik sokolských jednot, jenom kdyby se podnikly potřebné kroky; jakmile by však byly jednoty založeny, musilo by se vždy hleděti k tomu, aby se těmto jednotám dostalo dobrých evičitelů, o něž je na venkově zvláště veliká nouze.

Jednatel oznamuje, že na uprázdněná místa v Ú. V. O. je třeba povolati členů nových. Navržení bratří: Dr. J. E. S. Vojana, F. Horlivého a Jos. Skalského přijato a usneseno požádati Výkonný Výbor Sokolské Obce o schválení. Dále je ještě třeba dvou bratří a jedné sestry, jejichž navržení odloženo do příští schůze. Na to schůze skončena.

Ferdinand L. Musil, jednatel.

Výroční zpráva o stavu jednot S. Obce za rok 1917.

JMÉNO JEDNOTY	Čtvrť. roku	PŘIBÝLO				UBYLO					Vstupné	Příspěvky	Dluh	Přeplaceno	Celkem	Zaplaceno	Dluh	Přeplaceno	Schází zpr.	FOND SJEZDOVÝ								
		Bylo	Noví	Přestoupil	Odstoupil	Z dorostu	Vylouč.	Odstoup.	Zemřelo	Přest.										Vojíná	Zbývá	Povinnost	Dluh z min	Přeplaceno	Celkem	Zaplaceno	Dluh	Přeplaceno
TJS. Fuegner, Long Isln. N. Y.	1-17	63					1				62	55.80	.50		56.30	78.20		21.90	4-17	6.30	.20		6.50	6.80		.30		
TJS. Blesk, Baltimore, Md.	1-17	208	13				2	6	3	1	2	207	3.25	253.80	4.60	252.45	257.05	4.60		20.80	22.20		43.00	21.40	21.60			
TJS. Newark, N. J.	3-16	59	13	1			5	2	1	6	59	3.25	120.85	32.65	91.45	91.80		.35		5.90	18.20		24.10	24.10				
TJS. Svornost, Bronx N. Y.	1-17	30	4	1			1	1			33	1.00	39.60	2.05	38.55	39.60		1.05		3.00	.30		3.30		3.30			
TJS. New York, N. Y.		519	35	1			7	3	8	5	36	496	8.75	611.10	4.65	615.20	616.25		1.05	51.90	55.90		107.85	48.45	59.40			
TJS. Philadelphia, Pa.		44	3				2	5	1	3	36	.75	56.10	1.10	57.95	58.05		.10		4.40			4.40	4.10	.30			
TJS. Westfield, Mass.		32	1				1	1		2	30	.25	37.80	1.60	39.65	38.30	1.35			3.20	4.00		7.20	3.20	4.00			
TJS. Little Ferry, N. J.		89	4				4			5	85	1.25	103.80	2.50	102.55	105.05		2.50	1-4 '17	8.90	26.00		34.90		34.90			
TJS. Bohemia, Long Island, N. Y.	4-16	11									24		27.90		27.90	27.90			1-4 '17	8.90	26.00		34.90		34.90	zbyli 3 člen.		
TJS. East Islip, N. Y.	1-17	23		1							24		27.90		27.90	27.90				1.10	5.40		6.50		6.50			
TJS. Schenectady, N. Y.	1-17	64	11				2	3		12	58	2.75	79.20		81.95	82.25		.30		6.40			6.40		6.40			
TJS. Cleveland, O.	1-17	200	13	4			5	3		9	200	3.25	243.60	55.40	302.25	309.20		6.95	3, 4, '17	20.00			20.00		20.00	\$486 dluh sm.		
TJS. Čech, Cleveland, O.	1-16	176	5	2			27	7	1	1	147	1.25	134.10	5.37	140.72	96.07	44.65			17.60	56.90		74.50	40.30	34.20			
TJS. Budivoj, Detroit, Mich.		60																										
TJS. Podlipný, Detroit, Mich.		105																										
TJS. Palacký, Detroit, Mich.		52																										
TJS. Detroit, Mich.	1-17	209	6	3			4	11	2	3	198	1.50	245.70	148.60	395.80	229.20	166.60			20.90	52.40		73.30	21.00	52.30			
TJS. Lorain, O.	4-16	25	1				1				25	.25	7.50	6.65	14.40	22.85			8.45	1-4 '17	2.50	1.90		4.40	7.65		3.25	
TJS. Rip, Pittsburgh, Pa.	4-16	51	1	1			3	1	1		48	.50	72.30	1.50		74.30	32.00	42.30		5.10	16.00		21.10		21.10			
TJS. Lev, Bridgeport, O.		14																										
TJS. Irwin, Pa.	4-16	26													21.80	20.10	1.70										1. září 1917	
TJS. Nová Vlast, Cleveland, O.	1-17	160	12				2	8			162	3.00	96.90		99.90	110.10		.20	2, 3, '17									
TJS. Tyrš, Cleveland, O.	1-17	49	19	5	1		1	4			60	4.75	70.20		74.95	74.95												
TJS. Havlíček, Cleveland, O.	1-17	120	17	2			2	1	1	13	122	4.25	112.80		117.05	117.30		.25										
TJS. Moravan, Toledo, O.	1-17	29	10				3	2	1	3	30	2.50	39.60			42.10	31.90	10.20										
TJS. Fuegner-Tyrš, Dayton, O.	1-17	21	4				3	3	2		17	1.00	16.20			17.20		17.20		4 '17								
		2438	172	18	6		69	67	16	25	91	099	43.50	2,424.85	220.72	46.45	2,664.42	2,518.47	284.00	47.70		181.70	275.75		157.45	177.00	284.00	3.55
Plezeńský Sokol, Chicago, Ill.	1-16	400	25	3			3	7	5	4	14	395	6.25	482.40		122.55	366.10	366.10		4, '17	40.00	.35		40.35	40.30	.05		
TJS. Chicago, Chicago, Ill.	1-17	422	29	3			7	18	10	3	15	401	7.25	492.30	112.80		612.35	499.20	113.15		42.20	16.38		58.58	41.80	16.78		
TJS. Čechie, Chicago, Ill.	4-16	105	3				1	2	1	3	101	.75	92.70		93.45	94.80		1.35	3, 4, '17	10.50	35.60		46.10		46.10			
TJS. Tábor Slov. Lipy, Chicago.	1-17	332	2	1			16	21	9	3	7	279	.50	347.60		5.15	342.95	348.40		5.45			33.20	33.20				
TJS. Rozvoj, Chicago, Ill.	1-16	65									65				1.65					1-4 '17	6.50	32.90		39.40		39.40		
Česko-Americký Sokol, Chicago.	1-17	79	4				7	7	1	1	67	1.00	86.70		87.70		87.70		4 '17	7.90	8.30		16.20		16.20			
TJS. Oak Park, Ill.	1-17	64	6				2	4			64	1.50	57.00		58.50	58.50			4 '17	6.40	12.80		19.20		19.20			
TJS. Berwyn, Ill.		74	7				1	3	1	5	71	1.75	90.60		92.35	70.80	21.55			7.40	18.30		25.70	7.40	18.30	Sm. dluh \$200		
TJS. K. Jonáš, Cicero, Ill.		260	26	4			6	24		9	13	238	6.50	304.20	79.00		389.70	334.30	55.40		26.00	24.50		50.50		50.50		
TJS. Slávský, Chicago, Ill.	1-17	186	3	1			2	5		3	18	162	.75	153.00			153.75	155.00		1.25	4-17							
TJS. Havlíček-Tyrš, Chicago, Ill.	1-17	259	38	4	2		26	19	2	9	46	201	8.25	256.20		264.45	268.35		3.90									
TJS. J. A. Komenský, Chicago.		78									78					42.90			1-4 '17									
TJS. Milwaukee, Wis.		156	1	1			2	4	4	5	143	.25	179.40		179.65	179.65				15.60			15.60	14.30	1.30			
TJS. Mladočech, Racine, Wis.	1-17	90	4	2			7	2		2	83	1.00	74.40		75.40	75.35	.05											
TJS. Slavoj, Chicago, Ill.	1-17	96	11	4	2		5	5	1	15	87	2.75	108.00		110.75	111.00		.25										
TJS. Fuegner, Chicago, Ill.		39	1				2	4			34	.25	30.90		31.15	31.15												
TJS. Slovan, Lyons, Ill.		23	6								29	1.50	8.70		10.20	18.00		7.80										
TJS. Mělník, Maribel, Wis.	2-17	52									52		46.80		46.80	46.80												
TJS. Manitowoc, Wis.	4-16	28									27		33.00		33.00	33.00						2.80	5.90		8.70		8.70	
		2808	166	20	7		87	123	32	39	141	577	40.25	2,843.90	191.80	129.35	2,948.25	2,733.30	277.85	20.00		198.50	155.03		353.53	137.00	216.53	
TJS. K. Jonáš, Abie, Neb.	1-17	21	1				1				21	.25	18.90	9.25		28.40	19.40	9.00		4, '17	2.10	1.40		3.50		3.50		
TJS. Crete, Neb.	4-16	86	2				1		2	1	84	.50	125.40	2.00		127.90	124.70	3.20				8.60	16.00		24.00	8.80	15.80	
TJS. Omaha, Neb.	4-16	196	4	1				2	1	10	187	1.00	290.40	6.82		298.22	291.05	7.17				19.60	.90		20.50	12.60	7.90	
TJS. Tyrš, Omaha, Neb.	1-17	139	4				7	6	1	2	11	116	1.00	148.80	1.40		151.20	109.30	41.90				13.90	13.20		27.10		
TJS. Plattsmouth, Neb.	1-16	48	6				4	3		4	43	1.50	59.70			61.20	61.20					4.80	16.50		21.30	9.70	11.60	
TJS. Schuyler, Neb.	4-16	88	9				6	1			90	2.25	80.40			82.65	80.65	2.00		3, 4, '17	8.80		8.20	.60	8.50		7.90	
TJS. Fuegner-Tyrš, Omaha, Neb.	1-17	135	14	1	2		10	4	1	3	134	3.50	163.50		167.00	168.30												

Porovnání	Členstvo	Noví	Přestoupili	Odstoupili	Dorost	Vyloučení	Odstoupili	Zemřeli	Přestoupili	Vojni	Zbývá	Vstupné	Příspěvky	Dluh	Přepřaceno	Celkem	Zaplaceno	Dluh	Přepřaceno	Povinnost	Dluh	Přepřaceno	Celkem	Zaplaceno	Dluh	Přepřaceno													
Župa Východní	2438	172	18	6	6	69	334	1625	91	2099	43	50	2,424	85,220	72	46	45	2,664	42	284	00	47	70	181	70	275	75	457	45	177	00	284	00	3	55				
" Střední	2808	166	20	7	7	87	123	3239	141	2577	40	25	2,843	90,191	80	129	35	2,948	25	277	85	20	00	198	50	155	03	353	53	137	00	216	53						
" Západní	1861	157	9	2	2	87	162	1815	42	1705	39	00	2,041	20,310	82	12	95	2,378	07	453	72	48	45	183	30	198	35	369	65	128	80	272	75	30	70				
" Jižní	150	33	5	4	4	9	14	1	6	7	151	8	25	149	10	83	80	41	20	53	50	3	90	15	00	31	70	46	70	13	30	33	40						
" Pacific	212	21	2	4	4	6	20	8	6	199	5	00	282	30	36	55	6	45	317	40	37	65	9	95	21	20	74	95	40	95	40	95	40						
	7469	549	54	19	19	258	653	7591	281	6731	156	00	7,741	35,843	69	236	40	8,509	09	1,106	72	130	00	599	70	735	03	1,322	73	456	10	902	08	34	25				

Porovnání	Členstvo	Noví	Přestoupili	Odstoupili	Dorost	Vyloučení	Odstoupili	Zemřeli	Přestoupili	Vojni	Zbývá	Vstupné	Příspěvky	Dluh	Přepřaceno	Celkem	Zaplaceno	Dluh	Přepřaceno	Povinnost	Dluh	Přepřaceno	Celkem	Zaplaceno	Dluh	Přepřaceno												
Župa Východní	597	107	2	2	2	5	34	95	2	7	667	26	75	126	60	45	152	90	167	50	15	05	40	70	12	70	52	70	42	00	11	40	70					
" Střední	1090	73	3	3	3	34	95	2	7	1034	19	50	195	05	2	80	211	75	197	88	33	10	14	98	75	40	153	34	56	93	96	41						
" Západní	407	26	1	1	1	13	44	8	1	352	6	50	65	90	3	40	75	80	80	10	3	45	1	20	36	30	98	55	8	20	90	35						
" Jižní	31	2	2	2	2	2	2	2	2	24	5	40	5	40	75	7	6	65	5	80	2	10	2	10	2	10	3	00	3	00	19	10						
" Pacific	107	9	5	5	5	2	10	10	10	109	2	25	15	90	70	17	45	24	52	1	35	10	20	9	30	19	10	19	10	19	10							
	2232	217	11	2	2	54	215	4	9	2186	55	50	408	85	4	15	3	95	475	78	37	85	32	58	164	70	323	69	107	13	217	26	1	60				

SOKOL		SOKOLIC	
Průkaz členstva: 7,469	Ubylo: 258	Bylo: 2,232	Vyloučeno: 54
Nových: 549	Odstouplo: 653	Nové: 217	Odstouplo: 215
Přestouplo: 54	Zemřelo: 75	Přestouplo: 11	Zemřelo: 4
Odstoupili: 19	Přestouplo: 91	Odstouplo: 2	Přestouplo: 7
	Ve vojsku: 281	Z dorost: 4	Zbývá: 2,186
	Zbývá: 6,732		
	8,091	2,466	2,466
Vstupné: \$ 136.00		Zaplaceno: \$ 7,753.67	
Příspěvky: 7,741.35		Dluh: 1,106.72	
Dluh: 843.69			
	\$ 8,721.04	Celkem: \$ 8,860.39	
Předplaceno: 236.40		Předplaceno: 130.00	
	\$ 8,484.64		\$ 8,730.39
Irving: 21.80			
Rozvoj: 1.65		Odra. z: 222.30	
	\$ 8,508.09		\$ 8,508.09
Vstupné: \$ 55.50		Zaplaceno: \$ 475.78	
Příspěvky: 408.85		Dluh: 37.85	
Dluh: 4.15			
	\$ 468.50		\$ 513.63
	3.95		16.52
	\$ 464.55		\$ 464.53
Mužských členů: 6,731			
Ženských členů: 2,186			
			8,917

ZÁPIS

o schůzi konané, dne 3. února 1918.

Schůzi přítomni byli bři.: Pecival, Čermák, Pokorný, Sliva, sestry Kazdova, Zárobská, dále bři Košar, Jebavý, Žitný a Tomeš. Předsedal br. Paskovský. Jednatel přečetl zápis o minulé schůzi a týž bez opravy přijmut. Čten dopis bra. Drassala v němž zděluje, že okrsek Minnesotský Západní Župy hodlá v červnu pořádat závody dorostu a popisuje plán jejich. Dopis podroben věčné rozpravě a usneseno, by pořadatel Technické Hlídky o plánu tom pojednal ve smyslu rozpravy o němž rozpravené. Čtena nabídka bra. J. Roštíka ze St. Louis sil evičitelských. Jednatel k němu zděluje, jakých kroků k zaopatření místa bru. Roštíkovu učinil, to jest, že ho doporučil T. J. S. v Town of Lake a do Clevelandu. Br. Košar k němu podotýká, že o žádosti té bude jednati i v Župě Střední. Dále usneseno, by nabídka byla i v Sokole Americkém ve známost uvedena, by jednoty, které aby služeb jeho mohly potřebovat, vešly ve vyjednávání s ním. Br. náčelník podává zprávu za uplynulý rok a usneseno, zprávu uveřejniti v Sokole Amer. i Sokole D. T. J. Též překládá a dotazník a týž má být dán do tisku a rozeslán po jednotách. Br. Pokorný přednáší náhled, že bychom měli zjistiti proč někteří z evičitelských členů k odvodu povolání, neb i přihlásivši se, byli odmrštěni a zda by dle toho nemohla být pak náprava ve vedení evičení provedena. S přítomnými členy T. J. S. J. A. Komenský z Chicaga, bratry Musilem a Škubníkem probrána stížnost před nějakým časem jednotou tou vedena a celá záležitost k vzájemné spokojenosti vyřízena. Tím schůze skončena.

Tom. Vonásek, jednatel.

ZÁPIS

o schůzi Ú. T. O., konané, dne 3. března 1918.

Schůzi přítomni byli bři.: Košar, Tomeš, Čermák, Pecival, Paul, Jebavý. Sestry: Kazdová a Zárobská. Br. Brouk omluven. Předsedal br. Paskovský a zápis vedl jednatel. Protokol minulé schůze čten a schválen. Čteno pozvání Dělnické Jednoty Sokol ku sjezdu, který pořádan bude začátkem května a po delším rozhovoru o důležitosti obeslání téhož, usneseno, by br. J. Čermák zastupoval U. T. O. a doporučiti Sokolské Obci, by také sjezd ten obeslala. Čten dopis bra. Fr. Ludického, člena evičitelského družstva Sokola Havlíček Tyrš nímž nabízí služeb svých zdarma některé

z venkovských jednot Minnesoty neb Texasu s podmínkou, že mu bude získán výdělek při práci tesařské neb truhlářské. Nabídka jeho má být v známost uvedena jednotám ve státech jmenovaných, což jak jednatel zděluje bylo již také do jisté míry učiněno. Br. Košař zděluje, že Župa Střední bude konat na začátku července závody a slet, a že je nutno, by U. T. O. opatřil k nim diplomy a předkládá náčrtek jich již dříve objednaný, ale pak odložený. Usneseno, náčrtek ten přijmouti a vyhotovení diplomů k obstarání svěřeno br. Košařovi. Týž bratr co pořadatel Technické Hlídky sužuje si na nedostatek místa pro technické informace, z kteréhožto příčiny musel být odložen návod k pořádání závodů dorostu. O této bolesti jednáno dále a konečně usneseno, by výbor na opravu článků týkajících se technických záležitostí doporučil sjezdu náležitě opravy v tom směru. Br. Košař také požádán o vypracování náčrtků evičicích obleků pro Sokolice a možno-li vydati návrhy v barvotisku co zvláštní přílohu k oběma orgánům. Br. Čermák zděluje, že Polští Sokolové budou konat v neděli, 10. března důležitou schůzi, k níž zvou české Sokoly a žádá za obeslání schůze té. Usneseno, by bři.: Paskovský, Košař a br. Jičínský schůzi tu navštívili. Br. Jičínský má být o to požádán jednatelem, neb on se přičiňoval o založení první polské sokolské jednoty v Americe. Br. Čermák také doporučuje, by při příštím sletu Župy Střední byly s dorostem provedeny různé hry, a to nejen společenské ale i organisované a pro nejstarší dorost i závodní, tak aby sletovým evičením bylo dodáno pestrosti. U každé jednoty má být dbáno na evičení stáří dorostu odpovídajících nových her. Uloženo jednatelem svolati příští schůzi na 9. hod. dopolední. Tím schůze skončena.

Tom. Vonášek, jednatel.

ZÁPIS. ČÍS. 18.

sepsaný o schůzi Župy Střední, konané dne 18. února v místnosti Sokola Chicago.

Schůzi přítomen též člen V. V. S. O., náměstek starostův, br. Ant. Doležal.

Schůzi zahájil starosta br. Dr. Ant. Mueller přesně v 8 hodin, uvítav všechny přítomné v novém bydlíšti v budově Sokola Chicago, jenž nám s ochotou místnost ku schůzím zdarma poskytl.

Čten zápis o schůzi, konané dne 21. ledna a schválen s tím dodatkem, že zapsáno býti mělo, dle usnesení, že pořádán bude počátkem měsíce července župní slet a ne sokolská lidová slavnost.

Přečten dopis Sokola "Chicago", v němž se zděluje, že k pořádání veškerých schůzí župních propůjčuje se nám táž místnost, již používá Sok. Obec ke schůzím svým, s povděkem vzato zdělení to na vědomí a Sokolu Chicago provoláno sokolské Na zdar!

Br. Makyta sděluje, že pro župní slet najmut byl již Plzeňský Park za obvyklých podmínek na dny 6. a 7. července a že složen byl požadovaný závdavek \$25;— zdělení to vzato k vědomosti a dle učiněného návrhu rozšířen sletový výbor o dalších 9 členů. Zvoleni bři. Musil, Prokš, Brichta a sestry Rakaová, Jakoubková a Matušová, další tři členy oznámí Technický Odbor, z jehož středu budou zvoleni. Dle potřeby bude se tento výbor rozšiřovati o další členy tak jak toho různé odbory budou vyžadovati. Sokolu "Vyšehrad" se dopíše aby oznámil Župě co nejdříve, zda jest u nich možná ještě nějaká činnost či ne, tak aby Župa mohla další kroky učiniti.

Vzato k vědomosti zdělení, že Župní vzděl. odbor konati bude své schůze každý druhý pátek a že projektovaná "Sokolská Beseda" stanovena na středu, dne 6. března.

Přítomný náměstek starosty S. O., br. Ant. Doležal, podává zprávu o poslední schůzi V. V. S. O., kdež rokováno

bylo mimo jiné též o návrhu bratrské jednoty new-yorské, aby sokolský sjezd letos konán nebyl ježto prý není toho nutná potřeba.

Po delším rozhovoru přijat návrh náčelníka br. Jarky Košaře s dodatkem br. Musila, jež stylisován zní takto:

"Sokolská Župa Střední ústy svých zástupců z jednot v Župě sdružených, po zralé úvaze prohlašuje, že trvá na tom, aby sokolský sjezd byl letos pořádán. Že potřeba jest, aby stanovy naše byly konečně tak upraveny, aby v každém ohledu vyhovovaly, dále že již nejvýše nutno jest vzhopiti se k řádné organisaci bez ohledu na to, stojí-li to peníze či nikoli, a že k docelení toho nelze již déle sjezd a tímto i řádnou úpravu stanov dále oddalovati. Sjezd může býti snadno ve třech dnech skončován, a to tím spíše, ježto ve všech jednotách stávají již výbory pro opravu stanov, které v čas návrhy své podati mohou a dále, že pak-li se již vskutku jedná o ušetření peněz, že není nutným, aby sjezd pořádán byl v Clevelandu, že může pořádán býti i někde jinde, případně zde v Chicagu a to s obmezeným počtem zástupců."

V ohledu formálním usneseno pak tento návrh předložiti V. V. S. O. k rokováni o něm spolu se žádostí, aby v příštím čísle "Sokola Amerického" byl uveřejněn.

Po dalším návrhu usneseno sezvati zvolený výbor na opravu stanov na některý den ku společné schůzi se zástupcem Technického Odboru br. Košařem.

Sestra Popelková dotazuje se, jak pohlížeti mají Ženské Odbory na akci, jež za účelem opravy stanov podniká Ženský Odbor Sok. "Tábor Slovanské Lípy". Vše potřebné vysvětlil br. Košař a sestra Popelková tím se upokojila.

Předložený účet Národní Tiskárny \$26 za "Župní evičení" prozatím nepoukázán k výplatě, ježto umluvená cena byla nižší.

Příjem v této schůzi:

Sokol "Fuegner", popl. za II. polol. 1917	\$ 1.75
Sokol "Čechie" popl. za II. polol. 1917	4.70
Žen. Odbor Sokola "Slávoj", popl. za II. polol. 1917	3.75

Celkem \$10.20

Vyplaceno na slet na Plzeňský Park \$25.00

Hotovost v pokladně \$364.77

M. Brichta, žup. jednatel.

Bratrské jednoty žádám, aby přiměly zvolené zástupce k řádnému navštěvování schůzí župních. V příští schůzi župní bude podán návrh, aby vůči všem zástupcům, kteří poslední tři schůze nenavštívili, bylo dle stanov zakročeno a aby jejich jména byla v "Sok. Americkém" uveřejněna.

Na zdar!

Župní jednatel.

PROJEVY V ZÁLEŽITOSTI ODLOŽENÍ SJEZDU.

Bratrský Výkonný Výbor Sokolské Obce v Americe!

Ve schůzi Župy Střední, konané dne 13. února t. r., rokováno bylo o návrhu bratrské jednoty new-yorské.

Po projednání jednotlivých bodů návrhu a po zralé úvaze, usneseno jak následuje:

Nesouhlasíme s návrhem bratrské jednoty new-yorské, ač jinak nelze upříti oprávněnost některým bodům návrhu.

Pod čl. 1. a 2. praví se, že nestává žádné potřeby nových stanov a řády měniti. Kdo však bedlivě si všimá našeho vnitřního života sokolského, sezná, že pravý opak jest pravdou; že stanovy naše, tak jak nyní jsou sestaveny, naprosto nám nevyhovují. Jest to obsáhlá snůška paragrafů, z nichž mnohé jedny druhým odporují. Tím přichází se pak k nesrovnalostem a mnohdy při nejlepší vůli není možno zjistiti co by správným bylo.

Jest tedy nejvýše na čas stanovy tak upravit, aby všeobecným našim potřebám do poslední písmenky vyhovovaly. Jedině, když stanovy naše budou tak upraveny, aby proti nim výtek nebylo, dá se čekat, že také ode všech nejen v plné míře budou zachovávány, nýbrž že také bude lze zachovávání jich důsledně vymáhati.

Odkládati vše na dobu po ukončení války jest příliš problematickým. Ví z nás kdo, kdy válka bude skončena? Může to býti dosti brzo ale také za dobu dosti dlouhou a odkládati nanejvýš nutnou již úpravu našich stanov na dobu tak neurčitou zajisté není ani správným ani žádoucím.

Otázka finanční nemůže míti naprosto významu pro odložení sjezdu. Čím dále budeme více oddalovati tím hůře bude pro nás. My chceme, abychom se znovu vzbudili a v plné síle se zorganizovali, bez ohledu na to, stojí-li to peníze či nikoli!

Není snad nutným, aby sjezd byl pořádán v Clevelandě; může po případě pořádán býti zde v Chicagu, ač na tom netrváme. Do Chicaga jednoty z východu, jihu i západu poměrně stejně mají daleko.

Ve většině jednot stávají výbory pro opravu stanov, které materiál už mají řádně propracovaný a připravený. Ten mohou jen předložit sjezdu k případným menším změnám neb doplňkům; rokování pak o tom nevyžadovalo by příliš dlouho času a sjezd mohl by býti ve třech dnech snadno ukončen.

Pravdou jest, že mnoho našich členů nalézají se ve vojenských službách. Ti však zajisté jako ukáznění a v zásadách sokolských vychovaní bratři, rádi uznají to, co bratři jejich doma na úpravu a zlepšení řádů našich a pro dobro Sokolstva vykonají.

V ohledu formálním žádáme, aby o návrhu našem, resp. o usnesení našem bylo v bratrském V. V. S. O. pojednáno

a návrh sám aby byl v příštím čísle "Sokola Amerického" otištěn, aby o něm v jednotách rokováno býti mohlo.

Za Sokolskou Župu Střední,

Dr. Anton Mueller, starosta.

M. Brichta, jednatel.

Výk. Výboru Sok. Obce v Americe!

Ctění bratři!— Při naší minulé schůzi, dne 17. února konané, předložen byl návrh T. J. S. N. Y. pro odložení sjezdu k odhlásování a výsledek byl,— že návrh byl zamítnut!

Odporujeme, aby sjezd se odbýval, avšak Výk. Výbor S. O. nalezl cestu, aby obeslán byl co nejmenším počtem zástupců, ku příkladu: od jednoho do tří z každé Župy!

Rozhodli jsme se takto z následujícího důvodu: Domníváme se, že z mravního stanoviska jest nutno vytknouti si směr a postup Sokolstva, v nynější situaci.

Přiznáváme, že nynější ustanovení technická dílem vyhovují a dílem vyříditi se dají cestou v návrhu naznačenou.

Doufajíc, že dopis náš taktéž v úvahu vezmete, znamenáme se za Sokol Cleveland,

Franta Rebecka, starosta.

Václ. Kunášek, taj.

Ct. Výkonnému Výboru Sokolské Obce!

V poslední schůzi naše jednota schválila návrh Sokola New York, aby se sjezd z úsporných důvodů neodbyval. Současně však projeven náhled, který mně bylo uloženo tlumočiti Obei, by Výk. Výbor s přibráním některých rozumných bratří z Chicaga a asi tří delegátů odjinud, učinili nejnnutnější opravy stanov. Dala-li se důvěra 6 bratřím k stvoření Obce, tím spíše se jim může dáti důvěra učiniti opravy. Žádáme Výkonný Výbor aby to vzal v úvahu a učinil o tom své dobrozdání.

Dále bylo schváleno jmenovati Dr. M. Štefaníka českým členem.

Na zdar! Za Sokol Slávský,

Vinc. Sedlák, jed.

CTĚNĚMU VÝK. VÝBORU A BRATRSKÝM JEDNOTÁM SOKOLSKÉ OBCE V AMERICĚ!

Draží bratři a sestry: —

Těloevičná Jednota "Sokol" v Milwaukee, Wis., jsouc jednou z prvních sokolských jednot v Americe, založena byvši dne 14. června 1868 — oslaviti hodlá své 50leté trvání tento rok a to ve dnech 15. a 16. června 1918.

Přípravy k této oslavě sokolské činěny byly již po delší čas, avšak nynější poměry do jisté míry zabraňovaly naší práci.

Jelikož však naše oslava jest jednou z velice řídkých v našem životě, v našem státě a prvou českou oslavou onoho druhu v městě Milwaukee, slavnostní výbor se usnesl pořádati tuto slavnost, avšak v jiném pořadí. Slavnost dle nynějšího plánu, odbývati se bude ve dnech 15. a 16. června (v sobotu a v neděli).

My zveme tímto nás ct. Výk. Výbor, Ústřední Technický Odbor, Výk. Výbor Župy Střední, jakož i veškeré sokolské jednoty ze sousedních států a ze státu Wisconsinu zvláště — aby se účastnily naší slavnosti, buď celkově neb zástupci a tak společně s námi učinily další-zdárný krok pro věc sokolskou do druhé padesátky sokolských snah.

Pořádajíc tuto slavnost letního času, doufáme, že navštívení budeme Sokoly a našemi Sokolciemi ze všech států.

Slavnostní výbor a veškeré členstvo T. J. "Sokol" již se přičiní, aby návštěva našich bratří a sester byla jim milou vzpomínkou a zároveň vzpružením nás všech k další vytrvalé práci na poli národním — osvětovém, ve prospěch loyální naší národnosti, a zbudování zdárných občanů a občanek této mocné republiky.

Slavnost pořádaná bude pod protektorátem T. J. Sokol a T. J. Paní a Dívek a čistý výtěžek z této oslavy bude věnován naší

Česko-Slovanské Armádě ve Francii!

Na shledanou v Milwaukee, Wis., ve dnech 15. a 16. června 1918.

Na zdar!

Za Těl. Jed. "Sokol" v Milwaukee, Wis.

John Zahorík, starosta a předseda sl. výboru.

A. F. Sabart, tajemník.

Josef Pokorný, tajemník slav. výboru,

1330 Fond Du Lac Ave., Milwaukee, Wis.